

Arrest

nr. 247 751 van 19 januari 2021
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. VANDENBROUCKE & H.
BOURRY
Steenakker 28
8940 WERVIK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 augustus 2020 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juli 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 4 december 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaten D. VANDENBROUCKE & H. BOURRY verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van O.S. (eerste verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Sorkhak in het district Doshi van de provincie Baghlan. U bent een etnische Hazara en u hangt de ismailitische geloofsleer aan.

U huwde met M. (...) en trok in bij zijn familie. U woonde er geruime tijd samen met de broers van M. (...), A.A. (...) en H.U. (...), en hun respectieve vrouwen, G. (...) en A. (...). Uw schoonbroer H.U. (...) was bij de Afghaanse lokale politie (verder arbaki) actief. Ongeveer drie en een half jaar voor uw vertrek uit Afghanistan kwam H.U. (...) om, waarna zijn echtgenote, A. (...), naar Puli Khomri trok.

Omstreeks deze periode besloten de overgebleven broers M. (...) en A.A. (...) om ook toe te treden tot de arbaki en zo de taliban in de regio te bevechten. Nadat ze ongeveer twee jaar in dienst waren kwamen de beide broers echter ook om het leven.

Anderhalf jaar na het overlijden van uw echtgenoot en zijn broer A.A. (...) viel de taliban uw dorp binnen. Ze kwamen naar het huis waar u en G. (...) met jullie gezinnen woonden. De talibanstrijders eisten jullie en jullie dochters als hun bruiden op. De arbaki werden echter verwittigd van de komst van de taliban en slaagden erin om ze uit het dorp te verdrijven. Hierna beslisten de dorpsouderen dat het in ieders belang was als jullie het dorp verlieten. Vervolgens verkocht u uw dieren en regelde u uw vertrek uit Afghanistan.

In het voorjaar van 2017 vertrok u samen met uw schoonzussen, G. (...) en A. (...), en hun kinderen uit Afghanistan. In Griekenland raakte uw oudste dochter, B. (...), samen met M. (...), M. (...) en L. (...), de dochters van G. (...), en K. (...), de dochter van A. (...), van u en uw schoonzussen afgescheiden. De meisjes reisden verder alleen door en kwamen in augustus 2017 in België aan.

Uw dochter B.O. (...) (17/15739), die op dat moment minderjarig was, diende op 17 augustus 2017 een aanvraag om internationale bescherming in. Op 14 juni 2018 kreeg zij de subsidiaire beschermingsstatus toegewezen.

Hierna diende u in Griekenland in het kader van de Dublin-verordening een verzoek in om met uw dochter in België te worden herenigd, dat werd ingewilligd.

Op 28 november 2018 kwam u vervolgens met uw andere dochter, S. (...), in België aan, waar u 's anderendaags, op 29 november 2018, een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw taskara neer.

Op 27 mei 2019 besloot het CGVS in het kader van uw verzoek tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw verklaring dat u heel uw leven, tot aan uw komst naar Europa, in het dorp Sorkhak van het district Doshi in de provincie Baghlan heeft gewoond. Tegen deze beslissing diende u beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). In het kader van deze beroepsprocedure verwees u naar de beleidsnota van het CGVS, naar de Algemene Ambtsberichten Afghanistan van het Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken dd. 2016, 2018 en 2019 en naar het UNAMA rapport "First Quarter 2017 Civilian Casualty Data". Tevens legde u op de RvV volgende stukken neer: de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van uw neef J.O. (...) (15/12670) van 26 september 2016 en de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van uw nicht K.O. (...) (X) van 14 juni 2018.

Op 20 september 2019 vernietigde de RvV de weigeringsbeslissing van het CGVS omdat de Raad van mening was het CGVS schijnbaar tot tegengestelde besluiten is gekomen in de beslissingen van u en uw dochter B. (...). Hierna werd het dossier teruggezonden naar het CGVS.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u

zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS dd. 19.03.2019, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu wordt vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring dat u heel uw leven, tot aan uw komst naar Europa, in het dorp Sorkhak van het district Doshi in de provincie Baghlan heeft gewoond (CGVS dd. 19.03.2019, p. 6).

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de verzoeken om internationale bescherming van uw schoonzus G. (...) (17/19035) en haar dochters M. (...) (17/15740), M. (...) (17/15737) en L. (...) (17/15742) op 25 juni 2018 werden afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan hun herkomst uit Sorkhak. Deze weigeringsbeslissingen werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd in haar arrest (nr. 210 580) van 5 oktober 2018. Dat u verklaart samen met G. (...) en haar dochters het land te hebben verlaten en gedurende twintig à dertig jaar met haar samen in één huis te hebben verbleven in het Sorkhak (CGVS dd. 19.03.2019, p. 6 & 13), doet ernstig twijfelen aan uw eigen verklaringen met betrekking tot uw verklaard ononderbroken verblijf in Sorkhak tot aan uw komst naar Europa.

De geloofwaardigheid van uw verklaring dat u heel uw leven, tot aan uw komst naar Europa, in het dorp Sorkhak heeft gewoond wordt verder ondermijnd door uw lacunaire kennis over Afghanistan in het algemeen, uw eigen regio en uw reisweg uit Afghanistan.

Zo bent u weliswaar op de hoogte van de namen van bepaalde maanden van de Afghaanse kalender, maar weet u niet in welk jaar volgens de Afghaanse kalender u uit Afghanistan bent vertrokken of welk jaar op het heden is volgens deze kalender (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 7 en 16). Daarnaast wordt opgemerkt dat u naast Kaboel geen enkele andere grote stad in Afghanistan kunt benoemen (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 17). Bovendien kent u naast Baghlan geen enkele andere Afghaanse provincie (ibid.). In Baghlan kent u verder ook geen enkel ander district dan Doshi, het district waarvan u verklaart afkomstig te zijn (ibid.).

Ook blijkt uw kennis over de verschillende etnische bevolkingsgroepen in Afghanistan zeer beperkt. Zo kent u naast de Hazara geen andere bevolkingsgroepen binnen Afghanistan (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 20). Uit de informatie die het CGVS voorhanden heeft blijkt echter dat 39 procent van de inwoners van uw district etnische Tadzjiken zijn. Bovendien is het vreemd dat u enerzijds verklaarde dat iedereen in Afghanistan Dari spreekt (ibid.), maar dat u anderzijds, toen u gevraagd werd welke taal de taliban in uw regio spreekt, verklaarde dat ze een andere taal spreken die u evenwel niet kunt benoemen (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 20).

Ook is het vreemd dat u, als 55-jarige vrouw die haar volledige leven tot aan haar vertrek naar Europa in 2017 in Afghanistan heeft gewoond, wel zou weten dat Ashraf Ghani de huidige president van Afghanistan is, maar niet weet wie zijn voorganger is (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 20). Aangezien Karzai gedurende tien jaar de president van Afghanistan was voor Ashraf Ghani in 2014 de macht van hem overnam, is het vreemd dat u hem niet kent. Bovendien weet u niet wat de etnische achtergrond van Ashraf Ghani is (ibid.). Nog treffender is dat u wel weet wat de naam is van de gouverneur van uw provincie, Baghlan, en het districtshoofd van uw district, Doshi, maar dat u niet weet of zij net als u Hazara zijn dan wel lid zijn van een andere etnische groepering (ibid.).

Daarenboven is het vreemd en ongeloofwaardig dat u, toen u naar bekende Hazara in Afghanistan werd gevraagd, de naam gaf van Dostum en over hem verklaarde dat het een grote Hazara is (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 21). Nochtans is Dostum een etnische Oezbeek (zie administratief dossier). Toen u vervolgens werd gevraagd wat over Dostum weet, verklaarde u merkwaardig genoeg dat hij de leider is van de hindoes en de Hazara, maar dat u verder geen info over hem heeft (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 21). Het is vreemd dat u niets meer zou weten over Dostum, één van de belangrijkste en beruchtste krijgsheren uit de recente geschiedenis van Afghanistan en vicepresident van het land sinds september 2014 (zie administratief dossier). Eveneens is het vreemd dat u naar hem zou verwijzen als de leider van de hindoes, een bevolkingsgroep die in de laatste dertig jaar nagenoeg volledig uit Afghanistan is verdwenen. Bovendien kunt u, hiernaar gevraagd, geen enkel andere bekende naam uit de politieke geschiedenis van Afghanistan geven (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 21). Ook blijkt u niet vertrouwd met de namen van de voornaamste taliban in uw regio. Gevraagd wie Mawlawi Mamor is, de schaduwdistrictsgouverneur van het district Doshi voor de taliban tot hij in september 2014 werd gearresteerd (zie administratief dossier), moet u het antwoord schuldig blijven (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 21).

Verder laat ook uw kennis van de lokale geografie van uw dorp Sorkhak en uw district Doshi te wensen over. Zo stelde u toen u bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS gevraagd werd of er binnen uw dorp, Sorkhak, nog andere, kleinere dorpen zijn, dat dit niet het geval was (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 6). Gevraagd of u naast Kampirak nog andere namen van een dorp in de buurt van Sorkhak kende, stelde u dat Kampirak het dichtstbijzijnde dorp is en dat er voor het overige geen plaatsen in de buurt zijn (ibid.) Nochtans verwees u later tijdens dit onderhoud wel naar Pule Karou, Kamar Chasma en Durumbak, plaatsen die volgens u tot Sorkhak behoren (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 9).

Bovendien is het vreemd dat u geen andere namen kunt geven van buurdorpen van uw dorp Sorkhak of Tamas, zoals uw dorp volgens u ook genoemd wordt, terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er in de ruime omgeving van Tamas naast Kampirak wel degelijk nog andere dorpen gelegen zijn (zie administratief dossier). Het is vreemd dat u de namen van deze dorpen niet kent, maar wel vertrouwd bent met de dorpen die op de weg liggen die Charbagh verbindt met Doshi, uw districtshoofdstad die, volgens uw verklaringen, zes uur per ezel verwijderd is van Sorkhak (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 14).

Overigens is ook uw kennis over de reisweg die u nam om vanuit Sorkhak het land te verlaten, zeer gebrekkig. Zo kunt u geen namen geven van plaatsen waar u onderweg van Doshi naar Pakistan bent gepasseerd (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 16-17). Gevraagd naar districten of provincies die u vanuit Doshi moest doorkruisen om tot aan de grens met Pakistan te geraken, verklaarde u dit niet te weten omdat u gekleed was in een boerka (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 17). Ook weet u niet of u op uw weg van Doshi naar Pakistan langs de hoofdstad Kaboel bent gereisd (ibid.). Evenmin hebt u er een idee van hoelang het ongeveer rijden was om vanuit Doshi naar de grens met Pakistan te gaan (ibid.). Aangezien u wel verklaarde te weten dat u rond zeven of acht uur 's avonds in Pakistan bent aangekomen en dat het zes of zeven uur duurde voor u vanuit Sorkhak Doshi bereikte, is het vreemd dat u niet zou weten hoelang uw reis vanuit Doshi tot de Pakistaanse grens ongeveer duurde (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 16-17).

Zelfs al bent u een ongeschoolde vrouw die heel haar leven op het Afghaanse platteland heeft doorgebracht, dan nog mag er redelijkerwijze verwacht worden dat u beter op de hoogte bent van de hierboven beschreven elementaire informatie betreffende uw land, uw etnische gemeenschap en uw regio. Bovendien worden er ook vraagtekens gesteld bij de doorleefdheid van uw eigen verklaringen met betrekking tot gebeurtenissen die zich in uw regio zouden hebben voorgedaan toen u er verbleef. Zo

weet u wel dat er zich kort voor u op 13.03.1387 – dit komt overeen met 2 juni 2008 volgens de Gregoriaanse kalender (zie administratief dossier) - uw taskara verkreeg een periode van droogte heeft voorgedaan in uw regio en dat er naar aanleiding van deze droogte hulpgoederen werden uitgedeeld, maar kunt u niet op doorleefde wijze vertellen over hoe u met uw gezin deze droogte hebt doorgemaakt. Gevraagd naar de impact van deze droogte op u en uw gezin kwam u immers niet verder dan te verklaren dat de mensen minder opbrengst hadden en dat er minder tarwe en gerst werd geoogst (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 15). Aangezien u op dat ogenblik nog met uw man en twee dochters in Sorkhak verbleef en er als gezin leefde van de veeteelt en de landbouw, is het vreemd dat u niet uitgebreider kunt ingaan op hoe deze droogteperiode een impact had op het leven van uw gezin (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 8-9). Zelfs indien uw drinkwatervoorziening door deze droogte niet in het gedrang kwam, dan nog kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat deze droogte een invloed moet hebben gehad op uw leven en dat van uw gezin, zeker aangezien u verklaarde dat al uw land in Sorkhak lalma (= afhankelijk van regenwater) was (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 9 en 15).

Daarenboven legt u ook bijzonder vage en ongeloofwaardige verklaringen af over hoe u uw reisweg hebt bekostigd en wat er na uw vertrek is geworden van de bezittingen van uw familie in Afghanistan. Zo verklaarde u dat u, naar aanleiding van uw vertrek uit Afghanistan, uw dieren hebt verkocht (CGVS dd. 19.03.2019, p. 18). Gevraagd hoeveel u voor uw dieren kreeg, kon u echter geen eenduidig antwoord geven. Zo stelde u eerst dat u het niet wist in euro's en gaf u, toen er u werd op gewezen dat u het in de munteenheid waarin u betaald werd mocht zeggen, wel erg uiteenlopende antwoorden door te stellen dat het een paar 100 000, 500 000 of één miljoen was (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 19). Bovendien werd een deel van de grond die u in Afghanistan bezat door uw broer verkocht na uw vertrek (CGVS dd. 19.03.2019, p. 18). U verklaarde echter niet te weten hoeveel jerib, de meest gebruikte Afghaanse oppervlaktemaat, er werd verkocht en hoeveel uw broer voor dat land gekregen heeft (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 19). Het is heel opmerkelijk dat u die verklaart heel uw leven te hebben gewoond op het Afghaanse platteland, noch verkoopprijs van uw dieren weet noch het aantal jerib grond dat werd verkocht noch hoeveel uw broer voor dat land gekregen heeft.

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw beweerde levenslang verblijf in het dorp Sorkhak, gelegen in het district Doshi van de provincie Baghlan niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt, noch dat u ooit woonachtig bent geweest in het district Doshi van de provincie Baghlan. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RVS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU)- A Judicial Analysis december 2014, pag. 25-26, beschikbaar op <https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/public/Article-15cQualification-Directive-201195EU-A-judicial-analysis.pdf>; en de EASO Country Guidance note: Afghanistan van juni 2019 (pag. 46, voetnoot 16, beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 19.03.2019 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. U werd er in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk op gewezen dat het uw plicht is om de volledige waarheid te vertellen met betrekking tot uw verblijfplaatsen. Er werd u gezegd dat, zelfs indien u voor korte of langere periode elders zou hebben gewoond, binnen of buiten Afghanistan, dit niet noodzakelijk een negatief element inhoudt voor uw dossier, maar dat u deze informatie wel moet delen (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 13). U reageerde hierop door te stellen dat u de waarheid vertelde en nooit elders dan in Sorkhak te hebben gewoond (ibid.). Ook toen u op het einde van het persoonlijk onderhoud nogmaals de vraag gesteld kreeg of u werkelijk uw hele leven in Sorkhak hebt gewoond en of u nooit elders gewoond hebt, bleef u vasthouden aan uw verklaringen dat u altijd in Sorkhak hebt gewoond (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 21). Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Afgaanse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in het district Doshi heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire

beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

De door u neergelegde documenten kunnen geenszins bovenstaande beoordeling en beslissing wijzigen.

In verband met de door u neergelegde taskara moet worden opgemerkt dat dit document de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet kan herstellen aangezien documenten enkel het vermogen hebben de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Ze volstaan op zichzelf niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Temeer daar uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden.

Wat betreft uw verwijzing naar de beleidsnota van het CGVS en het Algemeen Ambtsbericht Afghanistan van het Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken dd. 2019 in het kader van de beroepsprocedure van de RvV, waaruit blijkt dat alleenstaande vrouwen en minderjarigen als risicoprofiel wordt beschouwd en waarmee u wilt aantonen dat u tot dit risicoprofiel behoort, moet worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring dat u ononderbroken verblijf in Sorkhak tot aan uw komst naar Europa waardoor er ook geen geloof kan worden gehecht aan de door u verklaarde problemen die zich volgens uw verklaringen op deze plaats zouden hebben voorgedaan, waaronder de moord op uw echtgenoot.

Aangaande uw verwijzingen naar de Algemene Ambtsberichten Afghanistan van het Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken dd. 2016, 2018 en 2019 en het UNAMA rapport "First Quarter 2017 Civilian Casualty Data" in het kader van de beroepsprocedure van de RvV waarmee u de veiligheidssituatie in Afghanistan aanhaalt, moet opnieuw worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaard ononderbroken verblijf in Sorkhak.

In verband met de neergelegde beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van uw neef J.O. (...) (15/12670) van 26 september 2016 en de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van uw nicht K.O. (...) (17/15741) van 14 juni 2018 moet worden opgemerkt dat elk verzoek om internationale bescherming op individuele basis plaatsvindt. Daarbij wordt rekening gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, kunnen bestempeld worden als vervolging of ernstige schade. Elk verzoek dient met andere woorden individueel te worden onderzocht waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging of een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat uit de verklaringen van K.O. (...) (17/15741) blijkt dat zij, haar moeder, haar broers en haar zus gedurende de laatste 14 maanden voor hun vertrek uit Afghanistan in Pul-e Khumri hebben gewoond (zie CGVS dd. 18.04.2018 K. (...), p. 3). Ook u verklaart dat ze een tijdje in Pul-e Khumri hebben gewoond (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 8 & 10).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van O.B. (tweede verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Sorkhak, Doshi district, Baghlan provincie. U behoort tevens tot de hazara-etnie.

Uw vader werkte als agent bij de lokale politie (arbaki). Uw vader was twee jaar in dienst van de arbaki toen hij omkwam bij een aanval van de taliban. Na de dood van uw vader woonde u alleen met uw moeder en zus. Een jaar later kwamen de taliban te weten dat uw vader, alsook zijn broer M. (...) die bij

dezelfde aanval als uw vader omgekomen was, dochters hadden. De taliban zei dat de drie dochters van A.A. (...), waaronder u, en de twee dochters van M. (...), gedwongen moeten trouwen met leden van de taliban. Een oudere van uw dorp belde de arbaki. Wanneer die in het dorp aankwamen vluchtte de politie weg. Er werd beslist dat u en de moeder en dochters van uw oom M. (...) het land moesten verlaten. Al jullie land en vee werd verkocht om de reis te betalen. U verliet Afghanistan vermoedelijk in augustus 2015. U verbleef daarna een jaar en vier maand in Griekenland. Vanuit Griekenland vertrok u met uw familie richting België. Uw moeder en zus bleven achter in Griekenland. U kwam aan in België op 16 augustus 2017, waarna u de volgende dag een verzoek tot internationale bescherming indiende. Ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming dient u volgende documenten in: de taskara van uw moeder en uw zus.

Op 14 juni 2018 werd u de subsidiaire beschermingsstatus toegekend. Er kon geen geloof worden gehecht aan uw verklaarde problemen doch u had uw verklaarde herkomst uit het dorp Sorkhak, gelegen in het district Doshi in de provincie Baghlan, aannemelijk kunnen maken.

Op 29 november 2018 diende uw moeder, S.O. (...) (18/22066), een verzoek om internationale bescherming in in België. In het kader van haar verzoek werd op 25 mei 2019 besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan haar verklaarde ononderbroken verblijf in het dorp Sorkhak, gelegen in het district Doshi in de provincie Baghlan. Tegen deze beslissing ging uw moeder in beroep.

Op 20 september 2019 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) de weigeringsbeslissing van uw moeder omdat het CGVS schijnbaar tot tegengestelde besluiten is gekomen in de beslissingen van u en uw moeder.

Naar aanleiding van de weigering door het CGVS van uw moeder op basis van herkomstfraude - hetgeen als een nieuw element wordt beschouwd - werd u op 1 juli 2019 uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS. U volhardt er dat u heel uw leven in het dorp Sorkhak heeft gewoond. Ook stelt u dat u in het dorp tot uw vertrek samenwoonde met uw tante G. (...) (17/19035), uw zus, uw moeder en uw vader vooraleer hij stierf. In geval van een eventuele terugkeer naar Afghanistan vreest u om door de taliban te worden vermoord omwille van uw eerder aangehaalde problemen. Tevens vreest u dat mensen zouden zeggen dat u Europees bent geworden. Ook haalt u aan dat u zich niet op uw gemak voelt in het opvangcentrum, dat u 's nachts niet kunt slapen, dat u overdag veel stress heeft en dat u psychologische problemen heeft.

U legt een bundel Griekse documenten neer waarmee u wilt aantonen dat uw moeder psychologische problemen heeft en hiervoor werd behandeld tijdens haar verblijf in Griekenland.

B. Motivering

Op 14 juni 2018 werd u de subsidiaire beschermingsstatus toegekend op grond van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. De toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus was ingegeven door de vaststelling dat in uw regio van herkomst een reëel risico bestaat op ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands of internationaal gewapend conflict.

Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend, uw status heden op basis van de vaststellingen uit uw dossier dient te worden ingetrokken.

Artikel 55/5/1 §2, 2° van de gecoördineerde Vreemdelingenwet stipuleert dat het CGVS bevoegd is de subsidiaire beschermingsstatus in te trekken ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt. De identiteit, nationaliteit en herkomst maken de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een beschermingsnood volgens de Conventie van Genève en volgens de definitie van de subsidiaire bescherming op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden.

Er dient te worden gewezen op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van het CGVS in het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw moeder, S.O. (...) (18/22066). Op basis van de verklaringen van uw moeder besloot het CGVS dat er geen geloof kan worden gehecht aan haar ononderbroken verblijf in Sorkhak. Aangezien u in het kader van uw verzoek verklaard heeft dat u voor uw vertrek naar België steeds samen met uw moeder S.O. (...), (18/22066) en uw zus S. (...) heeft gewoond in het dorp Sorkhak, gelegen in het district Doshi in de provincie Baghlan (CGVS dd. 18.04.2017, p. 3), doen de vaststellingen over de ongeloofwaardige verblijfplaatsen van uw moeder ook het geloof in uw verklaarde verblijf in Sorkhak ernstig in vraag stellen. Deze informatie kan aanleiding geven tot een heroverweging van de u eerdere toegekende subsidiaire beschermingsstatus. Teneinde u de kans te bieden elementen voor het eventuele behoud van uw beschermingsstatus aan te brengen, werd u op 1 juli 2019 gehoord door een medewerker van het

CGVS. Tijdens dit onderhoud volhardt u in uw verklaring dat u voor uw vertrek naar België steeds samen met uw moeder S.O. (...), (18/22066), uw zus S. (...) en uw tante G. (...) (17/19035) heeft gewoond in het dorp Sorkhak, gelegen in het district Doshi in de provincie Baghlan (CGVS dd. 01.07.2019, p. 6 & 7),

Echter, aangezien in het kader van het verzoek van uw moeder de beslissing is genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kan worden gehecht aan haar ononderbroken verblijf in Sorkhak, kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw verklaarde ononderbroken verblijf in Sorkhak.

De beslissing van uw moeder wordt als volgt gemotiveerd:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012, §§ 65-68; EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS dd. 19.03.2019, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u

stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu wordt vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring dat u heel uw leven, tot aan uw komst naar Europa, in het dorp Sorkhak van het district Doshi in de provincie Baghlan heeft gewoond (CGVS dd. 19.03.2019, p. 6).

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de verzoeken om internationale bescherming van uw schoonzus G. (...° (17/19035) en haar dochters M. (...) (17/15740), M. (...) (17/15737) en L. (...) (17/15742) op 25 juni 2018 werden afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan hun herkomst uit Sorkhak. Deze weigeringsbeslissingen werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd in haar arrest (nr. 210 580) van 5 oktober 2018. Dat u verklaart samen met G. (...) en haar dochters het land te hebben verlaten en gedurende twintig à dertig jaar met haar samen in één huis te hebben verbleven in het Sorkhak (CGVS dd. 19.03.2019, p. 6 & 13), doet ernstig twijfelen aan uw eigen verklaringen met betrekking tot uw verklaard ononderbroken verblijf in Sorkhak tot aan uw komst naar Europa.

De geloofwaardigheid van uw verklaring dat u heel uw leven, tot aan uw komst naar Europa, in het dorp Sorkhak heeft gewoond wordt verder ondermijnd door uw lacunaire kennis over Afghanistan in het algemeen, uw eigen regio en uw reisweg uit Afghanistan.

Zo bent u weliswaar op de hoogte van de namen van bepaalde maanden van de Afghaanse kalender, maar weet u niet in welk jaar volgens de Afghaanse kalender u uit Afghanistan bent vertrokken of welk jaar op het heden is volgens deze kalender (zie CGVS dd.19.03.2019, p. 7 en 16). Daarnaast wordt opgemerkt dat u naast Kaboel geen enkele andere grote stad in Afghanistan kunt benoemen (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 17). Bovendien kent u naast Baghlan geen enkele andere Afghaanse provincie (ibid.). In Baghlan kent u verder ook geen enkel ander district dan Doshi, het district waarvan u verklaart afkomstig te zijn (ibid.).

Ook blijkt uw kennis over de verschillende etnische bevolkingsgroepen in Afghanistan zeer beperkt. Zo kent u naast de Hazara geen andere bevolkingsgroepen binnen Afghanistan (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 20). Uit de informatie die het CGVS voorhanden heeft blijkt echter dat 39 procent van de inwoners van uw district etnische Tadzjieken zijn. Bovendien is het vreemd dat u enerzijds verklaarde dat iedereen in Afghanistan Dari spreekt (ibid.), maar dat u anderzijds, toen u gevraagd werd welke taal de taliban in uw regio spreekt, verklaarde dat ze een andere taal spreken die u evenwel niet kunt benoemen (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 20).

Ook is het vreemd dat u, als 55-jarige vrouw die haar volledige leven tot aan haar vertrek naar Europa in 2017 in Afghanistan heeft gewoond, wel zou weten dat Ashraf Ghani de huidige president van Afghanistan is, maar niet weet wie zijn voorganger is (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 20). Aangezien Karzai gedurende tien jaar de president van Afghanistan was voor Ashraf Ghani in 2014 de macht van hem overnam, is het vreemd dat u hem niet kent. Bovendien weet u niet wat de etnische achtergrond van Ashraf Ghani is (ibid.). Nog treffender is dat u wel weet wat de naam is van de gouverneur van uw provincie, Baghlan, en het districtshoofd van uw district, Doshi, maar dat u niet weet of zij net als u Hazara zijn dan wel lid zijn van een andere etnische groepering (ibid.).

Daarenboven is het vreemd en ongeloofwaardig dat u, toen u naar bekende Hazara in Afghanistan werd gevraagd, de naam gaf van Dostum en over hem verklaarde dat het een grote Hazara is (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 21). Nochtans is Dostum een etnische Oezbeek (zie administratief dossier). Toen u vervolgens werd gevraagd wat over Dostum weet, verklaarde u merkwaardig genoeg dat hij de leider is van de hindoes en de Hazara, maar dat u verder geen info over hem heeft (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 21). Het is vreemd dat u niets meer zou weten over Dostum, één van de belangrijkste en beruchtste krijgsheren uit de recente geschiedenis van Afghanistan en vicepresident van het land sinds september 2014 (zie administratief dossier). Eveneens is het vreemd dat u naar hem zou verwijzen als de leider van de hindoes, een bevolkingsgroep die in de laatste dertig jaar nagenoeg volledig uit Afghanistan is verdwenen. Bovendien kunt u, hiernaar gevraagd, geen enkel andere bekende naam uit de politieke geschiedenis van Afghanistan geven (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 21). Ook blijkt u niet vertrouwd met de namen van de voornaamste taliban in uw regio. Gevraagd wie Mawlawi Mamor is, de schaduwdistrictsgouverneur van het district Doshi voor de taliban tot hij in september 2014 werd gearresteerd (zie administratief dossier), moet u het antwoord schuldig blijven (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 21).

Verder laat ook uw kennis van de lokale geografie van uw dorp Sorkhak en uw district Doshi te wensen over. Zo stelde u toen u bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS gevraagd werd of er binnen uw dorp, Sorkhak, nog andere, kleinere dorpen zijn, dat dit niet het geval was (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 6). Gevraagd of u naast Kampirak nog andere namen van een dorp in de buurt van

Sorkhak kende, stelde u dat Kampirak het dichtstbijzijnde dorp is en dat er voor het overige geen plaatsen in de buurt zijn (ibid.) Nochtans verwees u later tijdens dit onderhoud wel naar Pule Karou, Kamar Chasma en Durumbak, plaatsen die volgens u tot Sorkhak behoren (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 9).

Bovendien is het vreemd dat u geen andere namen kunt geven van buurdorpen van uw dorp Sorkhak of Tamas, zoals uw dorp volgens u ook genoemd wordt, terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er in de ruime omgeving van Tamas naast Kampirak wel degelijk nog andere dorpen gelegen zijn (zie administratief dossier). Het is vreemd dat u de namen van deze dorpen niet kent, maar wel vertrouwd bent met de dorpen die op de weg liggen die Charbagh verbindt met Doshi, uw districtshoofdstad die, volgens uw verklaringen, zes uur per ezel verwijderd is van Sorkhak (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 14).

Overigens is ook uw kennis over de reisweg die u nam om vanuit Sorkhak het land te verlaten, zeer gebrekkig. Zo kunt u geen namen geven van plaatsen waar u onderweg van Doshi naar Pakistan bent gepasseerd (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 16-17). Gevraagd naar districten of provincies die u vanuit Doshi moest doorkruisen om tot aan de grens met Pakistan te geraken, verklaarde u dit niet te weten omdat u gekleed was in een boerka (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 17). Ook weet u niet of u op uw weg van Doshi naar Pakistan langs de hoofdstad Kaboel bent gereisd (ibid.). Evenmin hebt u er een idee van hoelang het ongeveer rijden was om vanuit Doshi naar de grens met Pakistan te gaan (ibid.). Aangezien u wel verklaarde te weten dat u rond zeven of acht uur 's avonds in Pakistan bent aangekomen en dat het zes of zeven uur duurde voor u vanuit Sorkhak Doshi bereikte, is het vreemd dat u niet zou weten hoelang uw reis vanuit Doshi tot de Pakistaanse grens ongeveer duurde (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 16-17).

Zelfs al bent u een ongeschoolde vrouw die heel haar leven op het Afghaanse platteland heeft doorgebracht, dan nog mag er redelijkerwijze verwacht worden dat u beter op de hoogte bent van de hierboven beschreven elementaire informatie betreffende uw land, uw etnische gemeenschap en uw regio. Bovendien worden er ook vraagtekens gesteld bij de doorleefdheid van uw eigen verklaringen met betrekking tot gebeurtenissen die zich in uw regio zouden hebben voorgedaan toen u er verbleef. Zo weet u wel dat er zich kort voor u op 13.03.1387 – dit komt overeen met 2 juni 2008 volgens de Gregoriaanse kalender (zie administratief dossier) - uw taskara verkreeg een periode van droogte heeft voorgedaan in uw regio en dat er naar aanleiding van deze droogte hulpgoederen werden uitgedeeld, maar kunt u niet op doorleefde wijze vertellen over hoe u met uw gezin deze droogte hebt doorgemaakt. Gevraagd naar de impact van deze droogte op u en uw gezin kwam u immers niet verder dan te verklaren dat de mensen minder opbrengst hadden en dat er minder tarwe en gerst werd geoogst (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 15). Aangezien u op dat ogenblik nog met uw man en twee dochters in Sorkhak verbleef en er als gezin leefde van de veeteelt en de landbouw, is het vreemd dat u niet uitgebreider kunt ingaan op hoe deze droogteperiode een impact had op het leven van uw gezin (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 8-9). Zelfs indien uw drinkwatervoorziening door deze droogte niet in het gedrang kwam, dan nog kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat deze droogte een invloed moet hebben gehad op uw leven en dat van uw gezin, zeker aangezien u verklaarde dat al uw land in Sorkhak lalma (= afhankelijk van regenwater) was (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 9 en 15).

Daarenboven legt u ook bijzonder vage en ongeloofwaardige verklaringen af over hoe u uw reisweg hebt bekostigd en wat er na uw vertrek is geworden van de bezittingen van uw familie in Afghanistan. Zo verklaarde u dat u, naar aanleiding van uw vertrek uit Afghanistan, uw dieren hebt verkocht (CGVS dd. 19.03.2019, p. 18). Gevraagd hoeveel u voor uw dieren kreeg, kon u echter geen eenduidig antwoord geven. Zo stelde u eerst dat u het niet wist in euro's en gaf u, toen er u werd op gewezen dat u het in de munteenheid waarin u betaald werd mocht zeggen, wel erg uiteenlopende antwoorden door te stellen dat het een paar 100 000, 500 000 of één miljoen was (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 19). Bovendien werd een deel van de grond die u in Afghanistan bezat door uw broer verkocht na uw vertrek (CGVS dd. 19.03.2019, p. 18). U verklaarde echter niet te weten hoeveel jerib, de meest gebruikte Afghaanse oppervlaktemaat, er werd verkocht en hoeveel uw broer voor dat land gekregen heeft (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 19). Het is heel opmerkelijk dat u die verklaart heel uw leven te hebben gewoond op het Afghaanse platteland, noch verkoopprijs van uw dieren weet noch het aantal jerib grond dat werd verkocht noch hoeveel uw broer voor dat land gekregen heeft.

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw beweerde levenslang verblijf in het dorp Sorkhak, gelegen in het district Doshi van de provincie Baghlan niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt, noch dat u ooit woonachtig bent geweest in het district Doshi van de provincie Baghlan. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie het het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RVS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU)- A judicial Analysis december 2014, pag. 25-26, beschikbaar op <https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/public/Article-15cQualification-Directive-201195EU-A-judicial-analysis.pdf>; en de EASO Country Guidance note: Afghanistan van juni 2019 (pag.46, voetnoot 16, beschikbaar op op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 19.03.2019 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. U werd er in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk op gewezen dat het uw plicht is om de volledige waarheid te vertellen met

betrekking tot uw verblijfplaatsen. Er werd u gezegd dat, zelfs indien u voor korte of langere periode elders zou hebben gewoond, binnen of buiten Afghanistan, dit niet noodzakelijk een negatief element inhoudt voor uw dossier, maar dat u deze informatie wel moet delen (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 13). U reageerde hierop door te stellen dat u de waarheid vertelde en nooit elders dan in Sorkhak te hebben gewoond (ibid.). Ook toen u op het einde van het persoonlijk onderhoud nogmaals de vraag gesteld kreeg of u werkelijk uw hele leven in Sorkhak hebt gewoond en of u nooit elders gewoond hebt, bleef u vasthouden aan uw verklaringen dat u altijd in Sorkhak hebt gewoond (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 21). Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Afghaanse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in het district Doshi heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

De door u neergelegde documenten kunnen geenszins bovenstaande beoordeling en beslissing wijzigen.

In verband met de door u neergelegde taskara moet worden opgemerkt dat dit document de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet kan herstellen aangezien documenten enkel het vermogen hebben de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Ze volstaan op zichzelf niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Temeer daar uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden.

Wat betreft uw verwijzing naar de beleidsnota van het CGVS en het Algemeen Ambtsbericht Afghanistan van het Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken dd. 2019 in het kader van de beroepsprocedure van de RvV, waaruit blijkt dat alleenstaande vrouwen en minderjarigen als risicoprofiel wordt beschouwd en waarmee u wilt aantonen dat u tot dit risicoprofiel behoort, moet worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring dat u ononderbroken verblijf in Sorkhak tot aan uw komst naar Europa waardoor er ook geen geloof kan worden gehecht aan de door u verklaarde problemen die zich volgens uw verklaringen op deze plaats zouden hebben voorgedaan, waaronder de moord op uw echtgenoot.

Aangaande uw verwijzingen naar de Algemene Ambtsberichten Afghanistan van het Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken dd. 2016, 2018 en 2019 en het UNAMA rapport "First Quarter 2017 Civilian Casualty Data" in het kader van de beroepsprocedure van de RvV waarmee u de veiligheidssituatie in Afghanistan aanhaalt, moet opnieuw worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaard ononderbroken verblijf in Sorkhak.

In verband met de neergelegde beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van uw neef J.O. (...) (15/12670) van 26 september 2016 en de beslissing tot toekenning van de

subsidiare beschermingsstatus in hoofde van uw nicht K.O. (...) (17/15741) van 14 juni 2018 moet worden opgemerkt dat elk verzoek om internationale bescherming op individuele basis plaatsvindt. Daarbij wordt rekening gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, kunnen bestempeld worden als vervolging of ernstige schade. Elk verzoek dient met andere woorden individueel te worden onderzocht waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging of een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat uit de verklaringen van K.O. (...) (17/15741) blijkt dat zij, haar moeder, haar broers en haar zus gedurende de laatste 14 maanden voor hun vertrek uit Afghanistan in Pul-e Khumri hebben gewoond (zie CGVS dd. 18.04.2018 K. (...), p. 3). Ook u verklaart dat ze een tijdje in Pul-e Khumri hebben gewoond (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 8 & 10)."

Hieruit blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de verklaarde recente herkomst uit Sorkhak van uw moeder S.O. (...), (18/22066). Ook met betrekking tot uw tante G. (...) (17/19035) en haar dochters M. (...) (17/15740), M. (...) (17/15737) en L. (...) (17/15742) werd hun verblijf in Doshi onaannemelijk geacht. Hun aanvraag werd besloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiare beschermingsstatus. De RVV besliste in hun verzoeken eveneens tot een weigering van internationale bescherming. Aangezien u verklaart dat u tot aan uw vertrek uit Afghanistan steeds in hetzelfde huis heeft gewoond als uw moeder en G. (...) en u ontkent dat u voor uw komst naar België ooit een tijdje in een ander huis dan uw moeder heeft gewoond (CGVS dd. 01.07.2019, p. 7), kan er logischerwijze ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaring dat u heel uw leven, tot aan uw vertrek naar Europa, heeft gewoond in het dorp Sorkhak (CGVS dd. 01.07.2019, p. 6).

Daarenboven moet worden opgemerkt dat, wanneer u gevraagd wordt naar de door u tentoongespreide geografische kennis van de regio, op basis waarvan werd besloten tot de toekenning van de subsidiare bescherming, u stelt dat nooit in deze dorpen bent geweest en dat u deze informatie heeft van uw moeder (CGVS dd. 01.07.2019, p. 9). Dat u verklaart dat u uw kennis over de regio via uw moeder heeft verkregen, terwijl zij zelf tijdens haar persoonlijk onderhoud deze kennis niet bleek te hebben, doet uw kennis ingestudeerd overkomen. U verklaart in dit verband dat uw moeder nu geheugenproblemen heeft en ze zich deze dingen niet meer goed herinnert (CGVS dd. 01.07.2019, p. 9). Echter, u heeft niet aannemelijk kunnen maken dat uw moeder na haar aankomst in België ernstige psychologische en geheugenproblemen heeft, zoals u verklaart (CGVS dd. 01.07.2019, p. 3). Immers, uit de door u neergelegde bundel Griekse medische documenten blijkt dat uw moeder in 2018 in Griekenland sinds november 2017 psychologisch werd opgevolgd en dat ze toen leed aan angst en stress. Doch er wordt niet vermeld dat ze toen geheugenproblemen zou hebben. Bovendien dateren deze Griekse documenten allemaal van 2018 en kunnen bijgevolg geen accuraat beeld schetsen van de huidige psychische toestand van uw moeder. Ondanks het feit dat uw moeder sinds eind november 2018 in België is, hebben noch u noch uw moeder enige documenten neergelegd die de door u verklaarde geheugenproblemen van uw moeder zouden kunnen aantonen. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat uw moeder in België geen psychologische behandeling krijgt (CGVS dd. 01.07.2019, p. 3). Uw verklaring hiervoor dat het opvangcentrum hier niets om jullie geeft, is een louter blote bewering die u niet kunt staven aan de hand van enig concreet gegeven (CGVS dd. 01.07.2019, p. 3 & 20). Hetzelfde dient te worden opgemerkt omtrent uw verklaring dat het opvangcentrum u enkel paracetamol gaf wanneer u om medicatie vroeg wanneer uw medicatie voor de waterpokken op was (CGVS dd. 01.07.2019, p. 20). Bovendien blijkt dat uw moeder in staat was om op het CGVS haar verhaal gestructureerd te vertellen en bleek de vragen te hebben begrepen (zie bijvoorbeeld CGVS S. (...) dd. 19.03.2019, p. 8). Bijgevolg kunnen de door u verklaarde geheugenproblemen van uw moeder geen verklaring zijn voor de vastgestelde tegenstrijdigheden en de lacunes in de herkomstcheck van uw moeder. Aangezien u de verklaarde geheugenproblemen van uw moeder niet aannemelijk heeft kunnen maken, wordt hierdoor vermoed dat uw tentoongespreide geografische kennis ingestudeerd is in plaats van aangeleerd door uw moeder, zoals u verklaart.

Gelet op bovenstaande vaststellingen blijkt dat er na overweging van het nieuwe element in uw dossier geen geloof kan worden gehecht aan uw ononderbroken verblijf van uw geboorte tot uw dertiende levensjaar in Sorkhak (CGVS dd. 01.07.2019, p. 6). Bijgevolg blijkt dat uw subsidiare beschermingsstatus destijds werd toegekend op grond van door u verkeerd weergegeven, achtergehouden en valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor het toekennen van uw beschermingsstatuut. Bovenstaande vaststellingen tonen aan dat u bewust getracht heeft om de Belgische asielinstanties te misleiden door bepaalde informatie achter te houden en door bedrieglijke verklaringen af te leggen over uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Hierdoor is de

geloofwaardigheid van uw verklaringen, waarop het CGVS zich baseerde voor het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus op fundamentele wijze ondermijnd. Het CGVS kan geen enkel geloof meer hechten aan uw beweerde ononderbroken verblijf in Sorkhak. Bijgevolg dient te worden besloten dat u ten onrechte de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend op basis van de veiligheidssituatie in het district Doshi van de provincie Baghlan. De eerder aan u toegekende subsidiaire beschermingsstatus wordt bijgevolg ingetrokken.

Wat betreft uw vrees om te worden gedood door de taliban in Afghanistan (CGVS, p. 01.07.2019, p. 19), moet worden opgemerkt dat deze problemen reeds ongeloofwaardig werden bevonden in de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus en u ging hiertegen niet in beroep.

In verband met uw vrees in geval van een eventuele terugkeer dat de mensen er zouden zeggen dat u Europeaan bent geworden (CGVS dd. 01.07.2019, p. 19), moet worden opgemerkt dat dit een louter blote bewering is die u helemaal niet heeft kunnen staven aan de hand van enig concreet gegeven. Immers, gevraagd waarom u dit denkt, komt u niet verder dan te stellen dat de mensen daar zo zijn (CGVS dd. 01.07.2019, p. 20).

Wat betreft uw verklaringen dat u dat u zich niet op uw gemak voelt in het opvangcentrum, dat u 's nachts niet kunt slapen, dat u overdag veel stress heeft en dat u psychologische problemen heeft (CGVS dd. 01.07.2019, p. 19), moet vooreerst worden opgemerkt dat u geen objectieve elementen aanhaalt die uw verklaarde psychologische problemen kunnen staven. Bovendien houden de door u ingeroepen medische redenen geen verband met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Doordat u weigert het CGVS duidelijk zicht te geven op uw werkelijke verblijfplaatsen kan u evenmin de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 §2, c) van Vreemdelingenwet toegekend worden.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012, §§ 65-68; EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd,

achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijke onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS dd. 18.04.2017, p. 2 ; CGVS dd. 01.07.2019, p. 2 & 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Dushi gelegen in de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerd ononderbroken verblijf in het dorp Sorkhak, gelegen in het district Doshi, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Sorkhak heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en oorspronkelijk afkomstig bent uit het district Doshi in de provincie Baghlan. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie het het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RVS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU)- A Judicial Analysis december 2014, pag. 25-26, beschikbaar op

<https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/public/Article-15cQualification-Directive-201195EU-A-judicial-analysis.pdf>; en de EASO Country Guidance note: Afghanistan van juni 2019 (pag.46, voetnoot 16, beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens het persoonlijke onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 1 juli 2019 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van uw persoonlijk onderhoud dd. 1 juli 2019 uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS dd. 01.07.2019, p. 20). Echter, u blijft erbij dat u tot uw dertiende levensjaar in Sorkhak heeft gewoond en dat u nooit voor een tijdje elders heeft verbleven (CGVS dd. 01.07.2019, p. 21).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Afghaanse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in het district Doshi heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken."

2. Over de rechtspleging

Eerste verzoekster, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 250 916, is de moeder van tweede verzoekster, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 250 949. Verder blijkt uit het voorgaande dat er in de bestreden beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus ten aanzien van tweede verzoekster wordt verwezen naar en geciteerd uit de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus ten aanzien van eerste verzoekster. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partijen zich in hun voorliggende verzoekschrift in rechte en in feite voor een groot deel beroepen op dezelfde middelen, feiten en argumenten.

Gelet op het voorgaande, dienen de twee voormelde zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid, te worden samengevoegd.

3. De verzoekschriften

3.1. Verzoekende partijen vragen vooraf om door de Raad te worden gehoord. Zij wensen tijdens dit verhoor de onduidelijkheden die zouden zijn gerezen naar aanleiding van de vorige gehoren recht te zetten. Zij hebben de indruk dat zij eerder werden misbegrepen.

3.2. Volgens verzoekende partijen schenden de bestreden beslissingen de motiveringsplicht zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de zorgvuldigheidsplicht. Volgens hen verschaft het CGVS geen inzicht in de motieven en werden de criteria van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 niet afgetoetst. Minstens achten zij de materiële motiveringsplicht geschonden.

Verzoekende partijen stellen vervolgens vast dat er in de bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekster geen advies werd verstrekt over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Daardoor staat een schending van de motiveringsplicht volgens hen vast.

Verzoekende partijen wijzen er vervolgens op dat eerste verzoekster zwakbegaafd is en psychische problemen heeft. Verweerder dient te erkennen dat eerste verzoekster inderdaad dergelijke problemen had, doch dat dit enkel in Griekenland het geval was. *"Het moge duidelijk zijn dat deze problemen op heden nog steeds aanwezig zijn, hetgeen ten andere bleek tijdens het verhoor op het CGVS."*

Verder bevatten de bestreden beslissingen volgens verzoekende partijen ongerijmdheden aangezien hierin enerzijds wordt aangegeven dat het verblijf van eerste verzoekster in het dorp niet aannemelijk is doch anderzijds niet wordt betwist dat zij hier ooit heeft gewoond. Deze vaststellingen kunnen volgens hen niet met elkaar worden gerijmd, te meer nu tweede verzoekster, die samen met eerste verzoekster vluchtte, initieel wel subsidiaire bescherming verkreeg. Verzoekende partijen wijzen in deze op de inhoud van de initiële beslissing die werd genomen ten aanzien van tweede verzoekster. Verzoekende partijen benadrukken verder dat tweede verzoekster nog zeer jong was toen zij Afghanistan verliet en stellen dat op basis hiervan moet worden besloten dat zij er beide verbleven toen zij Afghanistan verlieten.

Verzoekende partijen benadrukken dat eerste verzoekster, dit in tegenstelling met tweede verzoekster, niet opnieuw werd gehoord. Zij kunnen de bestreden beslissingen in het licht van deze vaststellingen onmogelijk begrijpen. Verweerder motiveert niet waarom aan tweede verzoekster initieel wel en aan eerste verzoekster niet de subsidiaire bescherming kon worden toegekend, nu er geen discussie kan zijn over het feit dat zij samen Afghanistan ontvluchtten. Verzoekende partijen stellen dat tweede verzoekster indertijd minderjarig was en enkel eerste verzoekster had, gezien hun vader, respectievelijk echtgenoot, was overleden.

Verzoekende partijen voeren vervolgens aan dat zij beide zwakbegaafd zijn en dat tweede verzoekster in België buitengewoon onderwijs diende te volgen. Zij verwijten verweerder dat hiermee geen rekening werd gehouden. Hoewel ieder verzoek om internationale bescherming op individuele wijze moet worden beoordeeld, wordt er door verweerder vooral belang gehecht aan de verklaringen van eerste

verzoekster, die zwakbegaafd is. Aan de verklaringen van haar nicht O.K., die samen met haar vluchtte, wordt minder belang gehecht. *“Feit is dat van alle familieleden die naar België zijn gevlucht zij de meest mondige, meest intelligente persoon was. Het kan toch niet dat de intellectuele capaciteit van een verzoeker om internationale bescherming bepalende factor is om het al dan niet verkrijgen van internationale bescherming.”*

Verzoekende partijen geven voorts een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming. Verder verwijten zij het CGVS opnieuw dat met hun ongeschoolde, ongeletterde en zwakbegaafde profiel geen rekening werd gehouden. Verzoekende partijen stellen dat hun leefwereld zich beperkte tot hun gezinswoning.

“Uit nalezing van het administratief dossier blijkt dat er in casu niet vertrokken werd vanuit een “free narrative” interview, waaronder begrepen wordt het beginnen met open vragen om naderhand over te gaan tot precieze en gesloten vragen.

In vele gevallen leiden de verhoren tot de conclusie dat de kandidaat-vluchteling maar een ontoereikende kennis van Afghanistan heeft. Men moet nochtans toch opmerken dat de nieuwe Afghaanse generatie, vandaag op de vlucht, maar een zeer beperkte toegang heeft tot alle hulpbronnen, voornamelijk tot het onderwijs. Ook dient vastgesteld te worden dat het CGVS geen enkel appreciatieverschil maakt al naar gelang de persoon van het platteland of van de stad afkomstig is, zijn heel leven in Afghanistan geleefd heeft of maar voor een deel, of om het even welke andere specificiteit, wat een wantrouwen tegenover dergelijke instructiemethodes, vandaag de voornaamste evaluatiemethode, zou moeten opwekken.

Het UNHCR heeft zich al ongerust gemaakt over de afwijkingen waartoe het gebruik van objectieve informatie om de geloofwaardigheid van de asielzoekers te testen, zou kunnen leiden:

(...)”.

Verzoekende partijen volharden erin de waarheid te hebben verteld. Verder benadrukken zij dat het verzwijgen van een deel van het relaas en zelfs het afleggen van bedrieglijke verklaringen op zich niet volstaan om het vluchtelingenstatuut te weigeren, wijzen zij op rechtspraak dienaangaande en verwijzen zij naar hetgeen UNHCR hierover stelt.

Verzoekende partijen geven aan alles te hebben verteld wat zij wisten. Meer kunnen zij niet vertellen. Verzoekende partijen betogen vervolgens: *“Verzoekster wijst erop zo er sprake zou zijn van tegenstrijdigheden, deze tegenstrijdigheden pas gevonden kunnen worden na een minutieus vergelijken van beide verklaringen. Deze kleine tegenstrijdigheden zullen niet zwaarwichtig genoeg zijn om daaruit af te leiden dat het relaas van verzoekster weinig aannemelijk zou zijn. Verzoekster wijst er tevens op dat in zoverre er sprake is van incoherenties, quod non, deze incoherenties geenszins de kern van haar asielrelaas raken. Zij verhinderen helemaal niet om aan dit relaas geloof te hechten.”*

Verder verwijzen verzoekende partijen naar artikel 17, § 2 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het CGVS (PR CGVS) en stellen zij: *“Verzoekster wijst erop dat verwerende partij in haar beslissing wijst dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd. Verzoekster werd niet op de tegenstrijdigheden hieromtrent gewezen.”* Voorts benadrukken zij dat eerste verzoekster over de zogenaamde tegenstrijdigheden die zouden zijn gerezen naar aanleiding van het nieuwe gehoor van tweede verzoekster niet opnieuw werd gehoord. Dit was noodzakelijk, te meer nu de bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekster in hooforde wordt gemotiveerd door de bestreden beslissing die ten aanzien van eerste verzoekster werd genomen.

Verzoekende partijen doen verder gelden dat verweerder te weinig rekening hield met het feit dat zij een heel ander tijdsbesef hebben dan hetgeen in de westerse wereld wordt gehanteerd. *“In de westerse wereld bestaat een lineair tijdsbesef, dat wil zeggen dat men denkt in termen van verleden, heden en toekomst. De toekomst schept nieuwe mogelijkheden en uitdagingen en is duidelijk anders dan het verleden. Alles is in ontwikkeling. De Afghaanse cultuur heeft een meer cyclische tijdsbeleving. Alles herhaalt zich op een voorspelbare manier: dag en nacht, zomer en winter, zaaien en oogsten, zonen worden vader,...*

Verwerende partij is hieraan voorbij gegaan.”

Eveneens geven verzoekende partijen aan dat verweerder geen rekening hield met het feit dat de zaken waarover zij werden ondervraagd reeds dateren van meerdere jaren geleden. *“Al te makkelijk grijpt verwerende partij terug naar het argument dat bepaalde gebeurtenissen dermate ingrijpend zijn dat zij in geheugen gegrift zouden moeten zijn.*

*Dit argument is bovendien niet wetenschappelijk onderbouwd:
(...)"*

Voorts gaan verzoekende partijen in op de neergelegde documenten en verwijten zij verweerder dat hun authenticiteit in twijfel wordt getrokken. Vooreerst benadrukken zij in dit kader dat verweerder onvoldoende rekening heeft gehouden met hun profiel als ongeschoolde, alleenstaande, respectievelijk ongehuwde, vrouw. Tevens is tijdens de gehoren duidelijk gebleken dat hun intellectuele capaciteiten zeer beperkt waren.

"Verwerende partij heeft de documenten niet op een correcte manier op haar authenticiteit gecontroleerd. Er is geen enkel aanwijzen dat dit werd voorgelegd aan specialisten. Verwerende partij trekt zonder meer de authenticiteit in twijfel, zonder dat er enig onderzoek wordt gevoerd. Dit is niet ernstig."

Verzoekende partijen wijzen in deze op een arrest van het EHRM en geven aan:

"Tevens wordt op die manier geen rekening gehouden met de zwakke positie waarin een asielzoeker zich bevindt:

(...)"

Voorts wijzen verzoekende partijen erop dat dezelfde stukken door tweede verzoekster werden voorgelegd in haar eerste procedure en dat deze stukken indertijd door verweerder niet in vraag werden gesteld.

Verzoekende partijen geven nog een aantal theoretische beschouwingen. Vervolgens wordt er ingegaan op het verblijf van tweede verzoekster, gedurende drie jaren, in België. Zij is verwesterd en zal zich geenszins terug kunnen aanpassen aan de Afghaanse samenleving. Tweede verzoekster wierp dit op tijdens haar gehoor doch verweerder argumenteerde hierover niet. Verzoekende partijen menen dan ook dat grondig onderzoek aangewezen is inzake het risico voor personen die terugkeren en aan wie door de Afghaanse maatschappij de eigenschap van verwesterd kan worden toegeschreven. In het bijzonder is er nood aan een grondig onderzoek van deze vraag inzake een jonge vrouw zoals tweede verzoekster, van wie minstens kan worden aangenomen dat zij als verwesterd kan overkomen bij de Afghaanse bevolking. Minstens moet worden vastgesteld dat er in het dossier niet voldoende pertinente informatie voorhanden is.

Verzoekende partijen geven aan de mening te zijn toegedaan dat zij in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus en *"dat er in casu sprake is van schending van artikel 1, A (2), van de Conventie van Genève en artikels 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980."*

Vervolgens vragen verzoekende partijen nogmaals expliciet om rekening te houden met hun profiel en herhalen zij andermaal dat verweerder hiermee onvoldoende rekening hield. Verzoekende partijen voeren in dit kader aan:

"Zeker voor wat betreft Afghanistan hangt datgene wat beschouwd kan worden als elementaire kennis sterk af van de maatschappelijke positie van de betrokkene. Zijn/haar toegang tot informatie hangt immers af van zijn/haar plaats op de sociale ladder en in het bijzonder van zijn/haar geslacht. In casu heeft verzoekster het profiel van een ongeschoolde Afghaanse huisvrouw die voornamelijk in haar dorp bleef om zich over het huishouden te ontfemen. Het gewicht dat aan het onvermogen om te antwoorden op militair-politieke vragen gehecht kan worden is bijgevolg quasi nihil. Vragen over het dagelijkse leven, prijzen, elementaire geografie zoals namen van scholen en ziekenhuizen in de buurt, wegen des te meer door. Zowel de vraagstelling, als de interpretatie van de antwoorden op de kennisvragen zouden derhalve moeten aangepast zijn aan het profiel van de verzoekster. (RW Arrest nr. 13-157 van 26 juni 2008)

Er kan niet ontkend worden dat verzoekster een risicoprofiel heeft.

Verzoekster verwijst naar de beleidsnota van het CGVS:

(...)

Verzoekster verwijst naar de positie van alleenstaande vrouwen binnen de Afghaanse samenleving:

(...)

Verzoekster is de mening toegedaan dat haar minstens het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend.

De Europese kwalificatie richtlijn bepaalt in z'n artikel art. 4, 5:

(...)

Welnu, verzoekster legde thans coherente verklaringen af, die niet in tegenstelling zijn met gekende feiten. Indien er nog enige twijfel zou bestaan over bepaalde verklaringen, is verzoekster van oordeel

dat er in ieder geval genoeg elementen zijn die wijzen op de gegrondheid van de vrees, om te rechtvaardigen dat het voordeel van de twijfel haar zou profiteren.”

Verzoekende partijen wijzen erop dat zij in ondergeschikte orde menen aanspraak te kunnen maken op de subsidiaire beschermingsstatus. Zij kunnen niet begrijpen waarom deze aan hen niet werd verleend. *“Feit is dat twee andere familieleden, die met haar meevluchtten, wel de subsidiaire beschermingsstatus werden toegekend, met name O.K. (...) (DVZ nr. 8491392) en O.B. (...) (DVZ nr. 8491350)”*. Tevens werd aan een ander familielid, met name O.J., de subsidiaire beschermingsstatus toegekend. Verzoekende partijen doen opnieuw gelden dat verweerder geen rekening hield met hun profiel. Zij herhalen dat hun leefwereld zich beperkte tot het huis en het huishouden. Zij zijn analfabeet, zij mochten niet buiten komen en alles werd voor hen geregeld. Ook de verkoop van grond en dieren gebeurden niet door hen doch door de dorpsoudsten. Zij zouden dit niet kunnen binnen een door mannen gedomineerde samenleving. Dat eerste verzoekster hiervan als weduwe niet op de hoogte was is, in weerwil tot wat verweerder stelt, meer dan logisch.

Ook het gegeven dat de kennis van verzoekende partijen over hun reisweg gebrekkig was is logisch. Verzoekende partijen kwamen nooit buiten hun dorp. Hoe zouden zij dan namen van plaatsen kunnen geven?

Verzoekende partijen wijzen er verder op dat eerste verzoekster lijdt aan een mix van angst en depressieve stoornis. De waarde van het ter staving hiervan neergelegde attest kan niet worden ontkend. *“Volgens rechtspraak en rechtsleer is de waarde van correct opgestelde medische certificaten reeds erkend, zeker indien er volgens de deskundige arts een link bestaat tussen het ziektebeeld en de aangehaalde feiten in het herkomstland. Zowel in de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens als in de rechtspraak van de Raad, werd reeds erkend dat degelijk opgestelde medische stukken een begin van bewijs kunnen uitmaken van het door verzoeker aangevoerde vervolgingsrelaas.*

(...)

Uit internationaal onderzoek, zoals bijvoorbeeld het rapport, “Beyond proof. Credibility assessment in EU Asylum systems.” van het UNHR en de European Refugee Fund of the European Commission, uit 2013, blijkt duidelijk dat de negatieve impact van trauma en depressie op geheugen en de mogelijkheid tot volledig en correct reproduceren van feiten, niet te onderschatten valt.”

Verzoekende partijen geven een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent de subsidiaire bescherming, verwijzen daarbij naar de artikelen 2 en 3 van het EVRM en artikel 1 van het Handvest en stellen dat zij op basis van deze drie bepalingen in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Daarbij wijzen zij onder meer op hun positie als alleenstaande vrouwen met bijzondere noden, op de ontoegankelijkheid van medische zorg en behandeling en op (een cumulatie van) de gebrekkige humanitaire omstandigheden, bijvoorbeeld de gebreken in de toegang tot medisch zorg, een gebrek aan opvangmogelijkheden, het ontbreken van een sociaal en familiaal netwerk, het opgeven van een persoonlijke identiteit zoals door verwestering en de afwezigheid van scholing. Verzoekende partijen stellen dat zij dan ook aanspraak kunnen maken op de subsidiaire bescherming. *“Minstens dient gesteld te worden dat al deze zaken niet door verwerende partij werden onderzocht.”*

Verzoekende partijen stellen verder dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de gehele provincie Baghlan als zeer gevaarlijk moet worden beschouwd. Zij verwijzen in deze naar en citeren uit algemene landeninformatie en verklaren:

“Verzoekster wijst erop dat er geen twijfels bestaan over haar woonplaats en de datum van vertrek uit Afghanistan. Gezien haar afkomst uit BAGHLAN haar positie en situatie in deze regio, haar hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchtalternatief, dient aan verzoekster de subsidiaire bescherming worden toegekend.”

Verzoekende partijen betogen voorts dat in hunner hoofde geen intern vestigingsalternatief voorhanden is. Zij stellen in dit kader:

“Een vestigingsalternatief is quasi onmogelijk, gelet op het feit dat de traditionele en uitgebreide familie alsook de gemeenschapsbanden van clan en stam er de belangrijkste beschermingsmechanismen vormen voor het individu.

Tevens toont verwerende partij geenszins aan dat de voorwaarden hiertoe vervuld zijn. Uit de rechtspraak kunnen de volgende voorwaarden gedestilleerd worden:

(...)

*Verzoekster wijst op de schrijnende situatie van de binnenlands ontheemden:
(...)”*

3.2. Verzoekende partijen vragen op basis van het voorgaande om, alvorens te beslissen, akte te verlenen van het feit dat zij wensen te worden gehoord op nader te bepalen dag en uur, in hoofdorde om de vluchtelingenstatus te verlenen, in ondergeschikte orde om te oordelen dat zij in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

3.3. Verzoekende partijen leggen ter staving van hun betoog een attest neer inzake het buitengewoon onderwijs van tweede verzoekster.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Waar verzoekende partijen in de voorliggende verzoekschriften voorafgaandelijk verzoeken om door de Raad te worden gehoord, dient te worden opgemerkt dat de procedure voor de Raad overeenkomstig artikel 39/60, eerste lid van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) schriftelijk verloopt. Overeenkomstig het tweede lid van voormeld artikel mogen verzoekende partijen en hun advocaat bovendien hun opmerkingen ter terechtzitting mondeling voordragen. Geen andere middelen mogen daarbij worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift uiteengezet zijn. Verzoekende partijen hadden gelet op voormeld wetsartikel middels het onderhavige verzoekschrift de nodige verduidelijkingen kunnen en moeten doen.

4.2. De bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekster is genomen op grond van artikel 55/5/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet.

Dat de motiveringsplicht zou zijn geschonden omdat verweerder in de bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekster geen advies heeft verstrekt over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregelen met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan dan ook niet worden aangenomen.

Overeenkomstig artikel 55/5/1, § 3 van de Vreemdelingenwet verstrekt de commissaris-generaal dergelijk advies immers slechts wanneer hij de subsidiaire beschermingsstatus intrekt met toepassing van paragraaf 1 of paragraaf 2, 1°.

4.3. In zoverre verzoekende partijen verweerder meermaals verwijten dat eerste verzoekster niet opnieuw werd gehoord bij het CGVS, dient verder te worden opgemerkt dat er geen rechtsregel is die of beginsel is dat het CGSV de verplichting oplegt om – al dan niet na een vernietigingsarrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen – zulk tweede gehoor te organiseren. In dit kader kan worden gewezen op de inhoud van artikel 57/5ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen roept de verzoeker minstens eenmaal op voor een persoonlijk onderhoud over de inhoud van zijn verzoek om internationale bescherming”*. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft een discretionaire bevoegdheid om, afhankelijk van het antwoord op de vraag of hij zulks nodig acht, al dan niet een tweede persoonlijk onderhoud te organiseren.

Bijkomend kan in dit kader overigens worden opgemerkt dat uit de stukken van het dossier niet blijkt dat eerste verzoekster na het vernietigingsarrest dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen velde ten aanzien van haar persoon aan het CGVS zou hebben verzocht om opnieuw te worden gehoord.

Eveneens dient te worden vastgesteld dat verzoekende partijen niet preciseren waarover eerste verzoekster dan wel specifiek opnieuw gehoord had moeten worden, dat zij evenmin *in concreto* duiden wat eerste verzoekster tijdens een eventueel tweede persoonlijk onderhoud had kunnen en willen toevoegen en dat zij ook niet aan de hand van concrete elementen of argumenten aantonen dat, waar of op welke wijze zulks van invloed had kunnen zijn op de beoordeling van hun verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissingen.

Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat verzoekende partijen middels de onderhavige verzoekschriften de kans hadden om de nodige bijkomende uitleg en inlichtingen te verschaffen inzake hun verzoek om internationale bescherming.

4.4. Met betrekking tot het betoog van verzoekende partijen inzake de toepassing en de beweerde schending van artikel 17, § 2 van het PR CGVS, inzake het feit dat de aangehaalde tegenstrijdigheden niet zwaarwichtig genoeg zouden zijn om te besluiten tot de onaannemelijkheid van hun relaas en inzake het gegeven dat de incoherenties de kern van dit relaas niet raken, dient te worden vastgesteld dat dit betoog feitelijke grondslag mist en dat niet kan worden ingezien tegen welke motieven verzoekende partijen zich met dit betoog trachten te verweren. In de bestreden beslissingen die werden genomen ten aanzien van verzoekende partijen, zoals hierboven geciteerd, worden aan verzoekende partijen immers geen tegenstrijdigheden of incoherenties verweten.

4.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

In dit kader kan worden opgemerkt dat, dit in tegenstelling met wat verzoekende partijen te dezen trachten te doen gelden en mede in acht genomen dat de subsidiaire beschermingsstatus die initieel aan tweede verzoekster werd verleend werd ingetrokken bij de heden aangevochten, ten aanzien van tweede verzoekster genomen beslissing, de motiveringsplicht in hoofde van verweerder geenszins de verplichting met zich bracht om te motiveren waarom er aan tweede verzoekster initieel wel en aan eerste verzoekster geen subsidiaire bescherming kan worden verleend. Verweerder diende *in casu* enkel te oordelen en te motiveren over de vraag of er in hoofde van eerste verzoekster al dan niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en of er in hoofde van tweede verzoekster is voldaan aan de voorwaarden bepaald in artikel 55/5/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet om te kunnen besluiten tot de intrekking van de initieel aan haar toegekende subsidiaire beschermingsstatus.

4.6. Verzoekende partijen vestigen in de voorliggende verzoekschriften herhaald en uitgebreid de aandacht op hun ongeschoolde, ongeletterde en zwakbegaafde profiel en op de eerder aangehaalde, psychische problemen in hoofde van eerste verzoekster.

Dient echter te worden vastgesteld dat verzoekende partijen in het geheel niet aantonen dat zij, louter ten gevolge van hun zelfverklaarde gebrek aan scholing, analfabetisme en profiel als huisvrouwen, afkomstig van het Afghaanse platteland dermate onderontwikkeld zouden zijn en dat hun verstandelijke vermogens daardoor dermate zouden zijn aangetast dat zij niet bij machte mochten worden geacht om gedegen verklaringen af te leggen over hun eigen land, herkomst, achtergrond, problemen en situatie. Verzoekende partijen brengen immers geen attesten bij waaruit zulks zou kunnen worden afgeleid. Voor eerste verzoekster wordt in dit kader geen document bijgebracht. Het "*voorlopig document inschrijving buitengewoon onderwijs*" dat bij de verzoekschriften wordt gevoegd bevat inzake het voorgaande in hoofde van tweede verzoekster verder niet de minste indicatie. Uit dit document kan louter worden afgeleid dat er een handelingsgericht diagnostisch proces werd doorlopen dat leidt tot de opmaak van een (nog niet gefinaliseerd) verslag en dat dit document kan worden gebruikt voor de inschrijving van tweede verzoekster in een school voor buitengewoon onderwijs. Hieruit blijkt niet dat van tweede verzoekster niet mag worden verwacht dat zij haar procedure internationale bescherming kan doorlopen en in dit kader volwaardige verklaringen kan afleggen. Integendeel, vormt het gegeven dat zij bij machte was om zich hier in België een andere taal machtig te maken en in deze taal onderwijs kan volgen, zij het dan een buitengewone vorm, een indicatie voor het tegenovergestelde. Bovendien formuleerden noch verzoekende partijen, noch de advocaat die hen bijstond tijdens hun respectieve persoonlijke onderhouden, enig bezwaar tegen het plaatsvinden van deze onderhouden. Uit de notities van hun respectieve onderhouden bij het CGVS blijkt verder dat hun persoonlijk onderhoud aldaar op normale wijze is geschied en kan in het geheel niet worden afgeleid dat verzoekende partijen, die het gesprek duidelijk konden volgen, de gestelde vragen begrepen en doorgaans bij machte waren hierop een

antwoord te formuleren, dermate onderontwikkeld zouden zijn of dat hun verstandelijke vermogens dusdanig aangetast zouden zijn dat van hen niet mocht worden verwacht dat zij hun herkomst, situatie en problemen aannemelijk zouden kunnen maken middels het afleggen van spontane, doorleefde, overtuigende en geloofwaardige verklaringen en door het verstrekken van een antwoord op de bij het CGVS aan hen gestelde eenvoudige en elementaire kennisvragen over het land en de regio waarvan zij stellen afkomstig te zijn, over hun achtergrond en over de aangehaalde problemen. Verder is het geenszins onredelijk om zulks te verwachten van ongeschoolde personen die afkomstig zijn van het platteland. Ook van zulke personen mag namelijk worden verwacht dat zij, dit bovendien ook een aantal jaren nadat zij dit land en deze regio hebben verlaten, de nodige basiskennis aan de dag leggen over hun land en regio van herkomst en informatie kunnen verstrekken over hun persoonlijk situatie en problemen aldaar, dat zij in dit kader in staat zijn om voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot hun levensloop en achtergrond en inzake de belangrijke feiten en gebeurtenissen die zij persoonlijk hebben meegemaakt en dat zij bij machte zijn om te antwoorden op een aantal eenvoudige en elementaire kennisvragen omtrent de voormelde elementen. Dit geldt in hoofde van verzoekende partijen nog des te meer nu uit de verklaringen van eerste verzoekster blijkt dat zij, dit in tegenstelling met wat zij heden trachten te laten uitschijnen, weldegelijk regelmatig de woning verlieten. Zo gaf eerste verzoekster aan dat zij soms naar Kampirak ging, een ander dorp dat ongeveer een half uur van haar woning gelegen was, en dit bijvoorbeeld om naar de dokter te gaan. Voorts gaf zij aan dat zij een dorpsvrouw was en dat er vragen mochten worden gesteld over haar dorp. Verder gaf eerste verzoekster blijk van een vermogen om plaatsen te situeren ten opzichte van elkaar nu zij Kampirak situeerde in het Noorden en aan de rechterzijde van haar eigen dorp. Bovendien maakte eerste verzoekster melding van een aantal huisgenoten en familieleden van wie zij de nodige informatie kon opvangen. Tevens blijkt uit haar eerdere verklaringen dat eerste verzoekster na het overlijden van haar vader, zij het met de hulp van familieleden, zelf instond voor haar onderhoud en de kosten en vee en groenten kweekte en verkocht. Tevens liet eerste verzoekster verstaan dat zij een keer in Puli Khumri was geweest. Voorts ging zij haar taskara halen in Doshi. In de periode waarin er hulpgoederen werden verdeeld, ging zij ook deze goederen zelf halen in de moskee van een nabijgelegen dorp. Bovendien gaf zij aan dat tweede verzoekster tot het derde jaar naar school ging in een moskee in Zaji (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud van eerste verzoekster, p.4-20). Dit laatste werd door tweede verzoekster bevestigd in haar verklaringen bij de DVZ. Uit de verklaringen van tweede verzoekster in het kader van haar laatste persoonlijk onderhoud bij het CGVS blijkt bovendien dat, hoewel zij deze verklaring later weer trachtte in te trekken, zij ook aangaf dat zij naar buiten (en zelfs naar de stad) mocht en dat zij buiten speelde in het dorp (p.10-11).

Met betrekking tot de in hoofde van eerste verzoekster aangevoerde psychische problemen, alsmede de eerder aangehaalde psychische problemen in hoofde van tweede verzoekster, wordt in de bestreden beslissingen verder met recht gemotiveerd:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

(...)

U verklaart in dit verband dat uw moeder nu geheugenproblemen heeft en ze zich deze dingen niet meer goed herinnert (CGVS dd. 01.07.2019, p. 9). Echter, u heeft niet aannemelijk kunnen maken dat uw moeder na haar aankomst in België ernstige psychologische en geheugenproblemen heeft, zoals u verklaart (CGVS dd. 01.07.2019, p. 3). Immers, uit de door u neergelegde bundel Griekse medische documenten blijkt dat uw moeder in 2018 in Griekenland sinds november 2017 psychologisch werd opgevolgd en dat ze toen leed aan angst en stress. Doch er wordt niet vermeld dat ze toen geheugenproblemen zou hebben. Bovendien dateren deze Griekse documenten allemaal van 2018 en kunnen bijgevolg geen accuraat beeld schetsen van de huidige psychische toestand van uw moeder. Ondanks het feit dat uw moeder sinds eind november 2018 in België is, hebben noch u noch uw moeder enige documenten neergelegd die de door u verklaarde geheugenproblemen van uw moeder zouden kunnen aantonen. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat uw moeder in België geen psychologische behandeling krijgt (CGVS dd. 01.07.2019, p. 3). Uw verklaring hiervoor dat het opvangcentrum hier niets om jullie geeft, is een louter blote bewering die u niet kunt staven aan de hand van enig concreet gegeven (CGVS dd. 01.07.2019, p. 3 & 20). Hetzelfde dient te worden opgemerkt omtrent uw verklaring dat het opvangcentrum u enkel paracetamol gaf wanneer u om medicatie vroeg wanneer uw medicatie voor de waterpokken op was (CGVS dd. 01.07.2019, p. 20). Bovendien blijkt dat uw moeder in staat

was om op het CGVS haar verhaal gestructureerd te vertellen en bleek de vragen te hebben begrepen (zie bijvoorbeeld CGVS S. (...) dd. 19.03.2019, p. 8). Bijgevolg kunnen de door u verklaarde geheugenproblemen van uw moeder geen verklaring zijn voor de vastgestelde tegenstrijdigheden en de lacunes in de herkomstcheck van uw moeder.

(...)

Wat betreft uw verklaringen dat u dat u zich niet op uw gemak voelt in het opvangcentrum, dat u 's nachts niet kunt slapen, dat u overdag veel stress heeft en dat u psychologische problemen heeft (CGVS dd. 01.07.2019, p. 19), moet vooreerst worden opgemerkt dat u geen objectieve elementen aanhaalt die uw verklaarde psychologische problemen kunnen staven. Bovendien houden de door u ingeroepen medische redenen geen verband met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980."

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van de voormelde motieven niet één concreet en dienstig argument aan.

De vaststellingen omtrent de eerder in hoofde van tweede verzoekster aangehaalde problemen, laten zij in hun verzoekschriften volledig onverlet.

Betreffende de in hoofde van eerste verzoekster aangehaalde problemen, vergenoegen verzoekende partijen zich er verder toe eenvoudigweg te herhalen dat zij psychische problemen heeft, aan te geven dat verweerder dient te erkennen dat dit in Griekenland zo was, boudweg en op algemene wijze te poneren dat deze problemen op heden nog steeds aanwezig zijn en duidelijk bleken tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS en te wijzen op de inhoud van de neergelegde medische stukken. Hiermee doen verzoekende partijen op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, pertinente en terechte vaststellingen omtrent de vermeende psychische problemen in hoofde van eerste verzoekster en de ter staving hiervan neergelegde medische stukken. Ingevolge deze vaststellingen, kan niet worden aangenomen dat eerste verzoekster in België (nog steeds) kampt met al dan niet ernstige psychische problemen en tonen verzoekende partijen hoegenaamd niet aan dat eerste verzoekster ten tijde van haar persoonlijk onderhoud bij het CGVS niet bij machte mocht worden geacht om volwaardige verklaringen af te leggen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kunnen de in hoofde van verzoekende partijen aangevoerde psychische problemen niet worden aangenomen en niet worden beschouwd als zijnde bijzondere procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voorgaande, tonen verzoekende partijen niet aan dat in hunner hoofde bijzondere procedurele noden bestaan, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en konden zij voldoen aan hun verplichtingen. Verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde niet aan dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseren zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Ook tonen zij niet concreet aan dat, waar of op welke wijze zulks van invloed had kunnen zijn op de afgelegde verklaringen. Verder duiden zij op generlei wijze hoe dit op zijn beurt van invloed had kunnen zijn op de behandeling van hun verzoek om internationale bescherming of de inhoud van de bestreden motiveringen en beslissingen.

In zoverre verzoekende partijen daarnaast trachten te laten uitschijnen dat de neergelegde medische documenten, waaruit blijkt dat eerste verzoekster in Griekenland een tijdlang werd gevolgd omwille van angst en depressie, zouden kunnen volstaan om aan te tonen dat eerste verzoekster daadwerkelijk afkomstig zou zijn van haar voorgehouden regio van herkomst en aldaar zou zijn vervolgd of onderworpen aan ernstige schade, dient te worden opgemerkt dat zulks niet kan worden aangenomen. Vooreerst kan in dit kader worden opgemerkt dat verzoekende partijen geenszins aantonen dat of uitwerken waarom deze attesten van vergelijkbare aard zouden zijn als de attesten waarvan sprake in de Europese rechtspraak waarnaar verzoekende partijen verwijzen. Dient voorts te worden opgemerkt dat dergelijke medische attesten geenszins een sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de gezegden van de patiënt. Dit geldt des te meer in het geval van een 'medisch' attest, opgesteld door een psycholoog of een psychiater. Meer nog dan in het geval van

een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt.

Waar verzoekende partijen laten uitschijnen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst verstoken zouden blijven van de nodige medische verzorging, dient verder te worden opgemerkt dat zulks in hunner hoofde geen aanleiding kan geven tot de toekenning of het behoud van internationale bescherming. Vooreerst gaan zij in dit betoog kennelijk voorbij aan het gegeven dat, zoals blijkt uit het voorgaande, in hoofde van geen van beide verzoekende partijen het bestaan op heden van psychische problemen en/of (de nood aan) een behandeling is aangetoond. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat verzoekende partijen in het geheel niet aannemelijk maken dat de beweerde medische problemen in hunner hoofde vervolging zouden uitmaken of dat zij op basis hiervan vervolging zouden riskeren. Evenmin tonen zij middels enig begin van bewijs aan dat een dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat zij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dienen te richten tot de geëigende procedure.

4.7. Verzoekende partijen stellen afkomstig te zijn van en tot aan hun vertrek uit hun land van herkomst te hebben verbleven in het dorp Sorkhak in het district Doshi in de provincie Baghlan.

Van verzoekende partijen mag, als verzoeksters om internationale bescherming, in dit kader redelijkerwijze verwacht worden dat zij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over hun aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen nemen door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). De verzoeker om internationale bescherming is overeenkomstig artikel 51, eerste lid van de Vreemdelingenwet vanaf het doen van zijn verzoek om internationale bescherming verplicht om mee te werken met de bevoegde overheden om zijn identiteit en andere elementen ter staving van zijn verzoek vast te stellen. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet daarbij zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen, wetgeving en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

In zoverre verzoekende partijen meermaals verwijzen naar het gegeven dat aan tweede verzoekster initieel de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend, kan in dit kader vooreerst worden opgemerkt dat dit, mede in acht genomen dat de subsidiaire beschermingsstatus die initieel aan tweede verzoekster werd verleend net werd ingetrokken bij de heden aangevochten, jegens tweede verzoekster genomen beslissing, op zich geenszins tot gevolg heeft of met zich brengt dat *in casu* en op grond van de heden voorhanden zijnde gegevens niet zou kunnen of mogen worden besloten dat verzoekende partijen hebben verzaakt aan de voormelde, op hen rustende medewerkingsplicht en dat er daardoor

geen geloof kan worden gehecht aan hun vermeende herkomst, verblijfplaats(en), levensloop, achtergrond, netwerk, (familiale) situatie en problemen.

Ook het gegeven dat, zoals zij benadrukken in de voorliggende verzoekschriften, een aantal van hun familieleden wel de subsidiaire beschermingsstatus zouden hebben verkregen, kan op zich niet volstaan om tot zulke conclusie te leiden. Dient immers te worden opgemerkt dat ieder verzoek om internationale bescherming, zoals ook verzoekende partijen uitdrukkelijk aangeven in hun verzoekschriften, afzonderlijk en op individuele wijze moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Derhalve wordt in de bestreden beslissingen met recht gemotiveerd, en wordt door verzoekende partijen niet op dienstige wijze weerlegd:

“In verband met de neergelegde beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van uw neef J.O. (...) (15/12670) van 26 september 2016 en de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van uw nicht K.O. (...) (17/15741) van 14 juni 2018 moet worden opgemerkt dat elk verzoek om internationale bescherming op individuele basis plaatsvindt. Daarbij wordt rekening gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, kunnen bestempeld worden als vervolging of ernstige schade. Elk verzoek dient met andere woorden individueel te worden onderzocht waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging of een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat uit de verklaringen van K.O. (...) (17/15741) blijkt dat zij, haar moeder, haar broers en haar zus gedurende de laatste 14 maanden voor hun vertrek uit Afghanistan in Pul-e Khumri hebben gewoond (zie CGVS dd. 18.04.2018 K. (...), p. 3). Ook u verklaart dat ze een tijdje in Pul-e Khumri hebben gewoond (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 8 & 10).”

Verzoekende partijen gaan in hun voormelde betoog daarenboven voorbij aan het gegeven dat er ten aanzien van verscheidene andere van hun familieleden, ten aanzien van dewelke verzoekende partijen daarenboven verklaarden dat zij met deze familieleden altijd in één huis samenwoonden in het voormelde dorp en de voormelde regio, weldegelijk werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, en dit omdat er geen geloof kon worden gehecht aan hun beweerde herkomst van Sorkhak in het district Doshi in Baghlan. In dit kader wordt in de bestreden beslissingen terecht gesteld:

“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de verzoeken om internationale bescherming van uw schoonzus G. (...) (17/19035) en haar dochters M. (...) (17/15740), M. (...) (17/15737) en L. (...) (17/15742) op 25 juni 2018 werden afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan hun herkomst uit Sorkhak. Deze weigeringsbeslissingen werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd in haar arrest (nr. 210 580) van 5 oktober 2018. Dat u verklaart samen met G. (...) en haar dochters het land te hebben verlaten en gedurende twintig à dertig jaar met haar samen in één huis te hebben verbleven in het Sorkhak (CGVS dd. 19.03.2019, p. 6 & 13), doet ernstig twijfelen aan uw eigen verklaringen met betrekking tot uw verklaard ononderbroken verblijf in Sorkhak tot aan uw komst naar Europa.

(...)

Ook met betrekking tot uw tante G. (...) (17/19035) en haar dochters M. (...) (17/15740), M. (...) (17/15737) en L. (...) (17/15742) werd hun verblijf in Doshi onaannemelijk geacht. Hun aanvraag werd besloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De RvV besliste in hun verzoeken eveneens tot een weigering van internationale bescherming. Aangezien u verklaart dat u tot aan uw vertrek uit Afghanistan steeds in hetzelfde huis heeft gewoond als uw moeder en G. (...) en u ontkent dat u voor uw komst naar België ooit een tijdje in een ander huis dan uw moeder heeft gewoond (CGVS dd. 01.07.2019, p. 7), kan er logischerwijze ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaring dat u heel uw leven, tot aan uw vertrek naar Europa, heeft gewoond in het dorp Sorkhak (CGVS dd. 01.07.2019, p. 6).”

Verder wordt in de bestreden beslissingen in het licht van het voorgaande met recht gemotiveerd als volgt:

“De geloofwaardigheid van uw verklaring dat u heel uw leven, tot aan uw komst naar Europa, in het dorp Sorkhak heeft gewoond wordt verder ondermijnd door uw lacunaire kennis over Afghanistan in het algemeen, uw eigen regio en uw reisweg uit Afghanistan.

Zo bent u weliswaar op de hoogte van de namen van bepaalde maanden van de Afghaanse kalender, maar weet u niet in welk jaar volgens de Afghaanse kalender u uit Afghanistan bent vertrokken of welk jaar op het heden is volgens deze kalender (zie CGVS dd.19.03.2019, p. 7 en 16).”

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Hun blote bewering omtrent het gegeven dat er in Afghanistan geen lineair doch een geheel ander, cyclisch tijdsbesef bestaat, staven zij op generlei wijze en kan niet worden aangenomen. Dit geldt des te meer nu uit het voorgaande en eerste verzoeksters eigen verklaringen blijkt dat Afghanistan weldegelijk een kalender kent en dat eerste verzoekster de namen van bepaalde maanden wist. Aldus kon van eerste verzoekster weldegelijk worden verwacht dat zij zou kunnen situeren in welk jaar volgens de Afghaanse kalender zij dit land verliet en welk jaar het volgens deze kalender heden is.

Eveneens wordt in de bestreden beslissingen terecht gesteld:

“Daarnaast wordt opgemerkt dat u naast Kaboel geen enkele andere grote stad in Afghanistan kunt benoemen (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 17). Bovendien kent u naast Baghlan geen enkele andere Afghaanse provincie (ibid.). In Baghlan kent u verder ook geen enkel ander district dan Doshi, het district waarvan u verklaart afkomstig te zijn (ibid.).

Ook blijkt uw kennis over de verschillende etnische bevolkingsgroepen in Afghanistan zeer beperkt. Zo kent u naast de Hazara geen andere bevolkingsgroepen binnen Afghanistan (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 20). Uit de informatie die het CGVS voorhanden heeft blijkt echter dat 39 procent van de inwoners van uw district etnische Tadzjieken zijn. Bovendien is het vreemd dat u enerzijds verklaarde dat iedereen in Afghanistan Dari spreekt (ibid.), maar dat u anderzijds, toen u gevraagd werd welke taal de taliban in uw regio spreekt, verklaarde dat ze een andere taal spreken die u evenwel niet kunt benoemen (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 20).

Ook is het vreemd dat u, als 55-jarige vrouw die haar volledige leven tot aan haar vertrek naar Europa in 2017 in Afghanistan heeft gewoond, wel zou weten dat Ashraf Ghani de huidige president van Afghanistan is, maar niet weet wie zijn voorganger is (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 20). Aangezien Karzai gedurende tien jaar de president van Afghanistan was voor Ashraf Ghani in 2014 de macht van hem overnam, is het vreemd dat u hem niet kent. Bovendien weet u niet wat de etnische achtergrond van Ashraf Ghani is (ibid.). Nog treffender is dat u wel weet wat de naam is van de gouverneur van uw provincie, Baghlan, en het districtshoofd van uw district, Doshi, maar dat u niet weet of zij net als u Hazara zijn dan wel lid zijn van een andere etnische groepering (ibid.).

Daarenboven is het vreemd en ongeloofwaardig dat u, toen u naar bekende Hazara in Afghanistan werd gevraagd, de naam gaf van Dostum en over hem verklaarde dat het een grote Hazara is (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 21). Nochtans is Dostum een etnische Oezbeek (zie administratief dossier). Toen u vervolgens werd gevraagd wat over Dostum weet, verklaarde u merkwaardig genoeg dat hij de leider is van de hindoes en de Hazara, maar dat u verder geen info over hem heeft (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 21). Het is vreemd dat u niets meer zou weten over Dostum, één van de belangrijkste en beruchtste krijgsheren uit de recente geschiedenis van Afghanistan en vicepresident van het land sinds september 2014 (zie administratief dossier). Eveneens is het vreemd dat u naar hem zou verwijzen als de leider van de hindoes, een bevolkingsgroep die in de laatste dertig jaar nagenoeg volledig uit Afghanistan is verdwenen. Bovendien kunt u, hiernaar gevraagd, geen enkel andere bekende naam uit de politieke geschiedenis van Afghanistan geven (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 21). Ook blijkt u niet vertrouwd met de namen van de voornaamste taliban in uw regio. Gevraagd wie Mawlawi Mamor is, de schaduwdistrictsgouverneur van het district Doshi voor de taliban tot hij in september 2014 werd gearresteerd (zie administratief dossier), moet u het antwoord schuldig blijven (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 21).”

Verzoekende partijen voeren, mede gelet op de reeds hoger gedane opmerkingen omtrent hun voorgehouden profiel, ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Ook van een ongeschoold persoon, afkomstig van het platteland en met een profiel als dat van eerste verzoekster, is het geenszins onredelijk om te verwachten dat deze toch enige informatie kan verstrekken en meer gedegen antwoorden kan formuleren op de gestelde vragen omtrent de voornaamste steden, de overige provincies en de overige districten in de eigen provincie in Afghanistan, omtrent de andere bevolkingsgroepen en de gesproken talen in dit land in het algemeen en de eigen provincie en het eigen district in het bijzonder, omtrent de huidige en de voormalige president van dit land, omtrent Dostum, één van de belangrijkste en beruchtste krijgsheren uit de recente geschiedenis van Afghanistan en vicepresident van het land sinds september 2014, omtrent andere bekende namen

uit de politieke geschiedenis van dit land en omtrent Mawlawi Mamor, de schaduwdistrictsgouverneur van het district Doshi voor de taliban tot deze persoon in september 2014 werd gearresteerd. Dat eerste verzoekster omtrent deze elementaire gegevens een dermate verregaand gebrek aan kennis tentoonspande, laat niet toe nog enig geloof te hechten aan haar vermeende herkomst van het dorp Sorkhak in het district Doshi in de provincie Baghlan in Afghanistan.

Het voorgaande klemte nog des te meer nu zich ook een aantal bijzonder ernstige hiaten en lacunes vertoonden in de kennis van eerste verzoekster van haar eigen dorp, haar onmiddellijke leefomgeving en de gebeurtenissen aldaar. In dit kader, wordt in de bestreden beslissingen met reden aangegeven:

“Verder laat ook uw kennis van de lokale geografie van uw dorp Sorkhak en uw district Doshi te wensen over. Zo stelde u toen u bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS gevraagd werd of er binnen uw dorp, Sorkhak, nog andere, kleinere dorpen zijn, dat dit niet het geval was (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 6). Gevraagd of u naast Kampirak nog andere namen van een dorp in de buurt van Sorkhak kende, stelde u dat Kampirak het dichtstbijzijnde dorp is en dat er voor het overige geen plaatsen in de buurt zijn (ibid.) Nochtans verwees u later tijdens dit onderhoud wel naar Pule Karou, Kamar Chasma en Durumbak, plaatsen die volgens u tot Sorkhak behoren (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 9).

Bovendien is het vreemd dat u geen andere namen kunt geven van buurdorpen van uw dorp Sorkhak of Tamas, zoals uw dorp volgens u ook genoemd wordt, terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er in de ruime omgeving van Tamas naast Kampirak wel degelijk nog andere dorpen gelegen zijn (zie administratief dossier). Het is vreemd dat u de namen van deze dorpen niet kent, maar wel vertrouwd bent met de dorpen die op de weg liggen die Charbagh verbindt met Doshi, uw districtshoofdstad die, volgens uw verklaringen, zes uur per ezel verwijderd is van Sorkhak (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 14).

(...)

Zelfs al bent u een ongeschoolde vrouw die heel haar leven op het Afghaanse platteland heeft doorgebracht, dan nog mag er redelijkerwijze verwacht worden dat u beter op de hoogte bent van de hierboven beschreven elementaire informatie betreffende uw land, uw etnische gemeenschap en uw regio. Bovendien worden er ook vraagtekens gesteld bij de doorleefdheid van uw eigen verklaringen met betrekking tot gebeurtenissen die zich in uw regio zouden hebben voorgedaan toen u er verbleef. Zo weet u wel dat er zich kort voor u op 13.03.1387 – dit komt overeen met 2 juni 2008 volgens de Gregoriaanse kalender (zie administratief dossier) - uw taskara verkreeg een periode van droogte heeft voorgedaan in uw regio en dat er naar aanleiding van deze droogte hulpgoederen werden uitgedeeld, maar kunt u niet op doorleefde wijze vertellen over hoe u met uw gezin deze droogte hebt doorgemaakt. Gevraagd naar de impact van deze droogte op u en uw gezin kwam u immers niet verder dan te verklaren dat de mensen minder opbrengst hadden en dat er minder tarwe en gerst werd geoogst (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 15). Aangezien u op dat ogenblik nog met uw man en twee dochters in Sorkhak verbleef en er als gezin leefde van de veeteelt en de landbouw, is het vreemd dat u niet uitgebreider kunt ingaan op hoe deze droogteperiode een impact had op het leven van uw gezin (zie CGVS dd. 19.03.2.19, p. 8-9). Zelfs indien uw drinkwatervoorziening door deze droogte niet in het gedrang kwam, dan nog kan er redelijkerwijze worden verondersteld dat deze droogte een invloed moet hebben gehad op uw leven en dat van uw gezin, zeker aangezien u verklaarde dat al uw land in Sorkhak lalma (= afhankelijk van regenwater) was (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 9 en 15).”

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven, mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, niet één concreet en dienstig argument aan. Bijgevolg blijven deze onverminderd gelden.

Voorts wordt in de bestreden beslissingen met recht gemotiveerd dat eerste verzoekster niet bij machte bleek om haar reisweg aannemelijk te maken. De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Overigens is ook uw kennis over de reisweg die u nam om vanuit Sorkhak het land te verlaten, zeer gebrekkig. Zo kunt u geen namen geven van plaatsen waar u onderweg van Doshi naar Pakistan bent gepasseerd (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 16-17). Gevraagd naar districten of provincies die u vanuit Doshi moest doorkruisen om tot aan de grens met Pakistan te geraken, verklaarde u dit niet te weten omdat u gekleed was in een boerka (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 17). Ook weet u niet of u op uw weg van Doshi naar Pakistan langs de hoofdstad Kaboel bent gereisd (ibid.). Evenmin hebt u er een idee van hoelang het ongeveer rijden was om vanuit Doshi naar de grens met Pakistan te gaan (ibid.). Aangezien u wel verklaarde te weten dat u rond zeven of acht uur 's avonds in Pakistan bent aangekomen en dat het zes of zeven uur duurde voor u vanuit Sorkhak Doshi bereikte, is het vreemd dat u niet zou weten hoelang uw reis vanuit Doshi tot de Pakistaanse grens ongeveer duurde (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 16-17).

(...)

Daarenboven legt u ook bijzonder vage en ongeloofwaardige verklaringen af over hoe u uw reisweg hebt bekostigd en wat er na uw vertrek is geworden van de bezittingen van uw familie in Afghanistan. Zo verklaarde u dat u, naar aanleiding van uw vertrek uit Afghanistan, uw dieren hebt verkocht (CGVS dd. 19.03.2019, p. 18). Gevraagd hoeveel u voor uw dieren kreeg, kon u echter geen eenduidig antwoord geven. Zo stelde u eerst dat u het niet wist in euro's en gaf u, toen er u werd op gewezen dat u het in de munteenheid waarin u betaald werd mocht zeggen, wel erg uiteenlopende antwoorden door te stellen dat het een paar 100 000, 500 000 of één miljoen was (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 19). Bovendien werd een deel van de grond die u in Afghanistan bezat door uw broer verkocht na uw vertrek (CGVS dd. 19.03.2019, p. 18). U verklaarde echter niet te weten hoeveel jerib, de meest gebruikte Afghaanse oppervlaktemaat, er werd verkocht en hoeveel uw broer voor dat land gekregen heeft (zie CGVS dd. 19.03.2019, p. 19). Het is heel opmerkelijk dat u die verklaart heel uw leven te hebben gewoond op het Afghaanse platteland, noch verkoopprijs van uw dieren weet noch het aantal jerib grond dat werd verkocht noch hoeveel uw broer voor dat land gekregen heeft."

Verzoekende partijen slagen er niet in om deze motieven te ontkrachten. Ook van iemand die nog nooit eerder of niet vaak haar dorp verliet, en net omdat een vertrek uit dit dorp voor zo iemand een ingrijpende gebeurtenis en reis vormt, mag immers worden verwacht dat deze persoon toch enigszins zou kunnen aangeven via welke weg zij haar dorp, district, provincie en land heeft verlaten en hoe lang de verschillende etappes van deze reis duurden. Verder vormt het gegeven dat eerste verzoekster niet zelf de grond en dieren verkocht geen afdoende verschooning voor het gegeven dat zij, ondanks dat zij heel haar leven op het Afghaanse platteland zou hebben gewoond, zelfs niet bij benadering bleek te kunnen aangeven hoeveel haar dieren opbrachten, hoeveel grond haar broer (en dus niet de dorpsoudsten zoals verzoekende partijen voorhouden in hun verzoekschriften) verkocht na haar vertrek en hoeveel de verkoop van deze grond opleverde.

Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekster met recht geconcludeerd:

"Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw beweerde levenslang verblijf in het dorp Sorkhak, gelegen in het district Doshi van de provincie Baghlan niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan.

(...)

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft."

Aangezien blijkens het voorgaande geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde herkomst, verblijfplaats(en), levensloop, achtergrond, (familiale) situatie en problemen van eerste verzoekster, kan evenmin nog enig geloof worden gehecht aan de verklaringen dienaangaande van tweede verzoekster. Blijkens de terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekster, verklaarde tweede verzoeksters immers dat zij voor haar vertrek naar België steeds samen met eerste verzoekster en haar zus en de hoger vermelde tante (G.) zou hebben gewoond in het dorp Sorkhak in het district Doshi in de provincie Baghlan in Afghanistan.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekster te dezen met recht gemotiveerd:

"Daarenboven moet worden opgemerkt dat, wanneer u gevraagd wordt naar de door u tentoongespreide geografische kennis van de regio, op basis waarvan werd besloten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming, u stelt dat nooit in deze dorpen bent geweest en dat u deze informatie heeft van uw moeder (CGVS dd. 01.07.2019, p. 9). Dat u verklaart dat u uw kennis over de regio via uw moeder heeft verkregen, terwijl zij zelf tijdens haar persoonlijk onderhoud deze kennis niet bleek te hebben, doet uw kennis ingestudeerd overkomen.

(...)

Aangezien u de verklaarde geheugenproblemen van uw moeder niet aannemelijk heeft kunnen maken, wordt hierdoor vermoed dat uw tentoongespreide geografische kennis ingestudeerd is in plaats van aangeleerd door uw moeder, zoals u verklaart."

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van de voorliggende verzoekschriften en gelet op de hoger gedane vaststellingen omtrent de beweerde

geheugenproblemen in hoofde van eerste verzoekster niet één concreet en dienstig argument aan. Bijgevolg blijven zij onverminderd overeind.

Derhalve wordt in de bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekster terecht geconcludeerd als volgt:

“Gelet op bovenstaande vaststellingen blijkt dat er na overweging van het nieuwe element in uw dossier geen geloof kan worden gehecht aan uw ononderbroken verblijf van uw geboorte tot uw dertiende levensjaar in Sorkhak (CGVS dd. 01.07.2019, p. 6). Bijgevolg blijkt dat uw subsidiaire beschermingsstatus destijds werd toegekend op grond van door u verkeerd weergegeven, achtergehouden en valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor het toekennen van uw beschermingsstatuut. Bovenstaande vaststellingen tonen aan dat u bewust getracht heeft om de Belgische asielinstanties te misleiden door bepaalde informatie achter te houden en door bedrieglijke verklaringen af te leggen over uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Hierdoor is de geloofwaardigheid van uw verklaringen, waarop het CGVS zich baseerde voor het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus op fundamentele wijze ondermijnd. Het CGVS kan geen enkel geloof meer hechten aan uw beweerde ononderbroken verblijf in Sorkhak. Bijgevolg dient te worden besloten dat u ten onrechte de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend op basis van de veiligheidssituatie in het district Doshi van de provincie Baghlan. De eerder aan u toegekende subsidiaire beschermingsstatus wordt bijgevolg ingetrokken.”

De door verzoekende partijen neergelegde taskara is niet van zulke aard dat deze afbreuk zou kunnen doen aan het voorgaande. In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat, dit in tegenstelling met wat zij voorhouden, geenszins moet worden aangetoond dat dit document vals is om hieraan bewijswaarde te onzeggen. Ook om andere redenen dan de bewezen valsheid, kan er worden beslist om geen bewijswaarde te hechten aan dit stuk. Voorts dient te worden opgemerkt dat, in zoverre de bewijswaarde van de neergelegde taskara in de initiële beslissing waarbij aan tweede verzoekster subsidiaire bescherming werd verleend niet in twijfel werd getrokken, dit er niet aan in de weg staat dat heden, op basis van de actueel voorliggende elementen en gedane vaststellingen, alsnog mag worden besloten dat dit stuk de nodige bewijswaarde ontbeert. Dient *in casu* te worden vastgesteld dat de neergelegde taskara gelet op (i) de informatie in het dossier waaruit blijkt dat dergelijke stukken omwille van de wijdverbreide corruptie in Afghanistan zowel binnen als buiten dit land eenvoudigweg illegaal en tegen betaling kunnen worden verkregen; (ii) het gegeven dat aan documenten hoogstens een ondersteunende bewijswaarde kan worden gehecht, met name het vermogen om een intrinsiek geloofwaardig relaas kracht bij te zetten; (iii) het feit dat de hoger aangehaalde vaststellingen van zulke aard zijn dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de vermeende herkomst, verblijfplaats(en), levensloop, achtergrond, (familiale) situatie en problemen van verzoekende partijen, iedere bewijswaarde ontbeert. Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat de taskara in kwestie blijkens hetgeen hieromtrent terecht wordt aangegeven in de bestreden beslissing dateert van 2008. Derhalve vermag dit stuk geenszins enig licht te werpen op de herkomst, verblijfplaats(en), levensloop, achtergrond, omstandigheden en situatie van verzoekende partijen gedurende het laatste decennium voor hun verklaarde vertrek uit hun land en regio van herkomst.

Op basis van de heden voorliggende gegevens en hetgeen voorafgaat, dient aldus te worden besloten dat verzoekende partijen op ernstige wijze hebben verzaakt aan de op hen rustende medewerkingsplicht, zoals hoger omschreven. Verzoekende partijen weigeren gelet op de voormelde vaststellingen moedwillig klaarheid te scheppen over en maken het onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op hun werkelijke herkomst, verblijfplaats(en), levensloop, achtergrond, (familiale) situatie en problemen.

Bijgevolg maken verzoekende partijen het door hun eigen toedoen onmogelijk om hun werkelijke nood aan bescherming in te schatten, is hun verwijzing naar (landeninformatie over) de situatie (onder meer de algemene veiligheidssituatie, de humanitaire situatie, de situatie voor zelfverklaarde alleenstaande (jonge) vrouwen en de situatie voor personen die als verwesterd worden beschouwd) in hun voorgehouden land en regio van herkomst verder niet dienstig en kunnen zij hiermee geenszins volstaan om in hunner hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoekende partijen dienen het bestaan van zulke nood *in concreto* aan te tonen en kunnen daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Zij dienen tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en hun persoon en blijven hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

Gelet op het voorgaande, is het betoog van verzoekende partijen omtrent het ontbreken in hunner hoofde van een intern vestigingsalternatief en de verwijzing door verzoekende partijen naar de schrijnende situatie van interne ontheemden evenmin dienstig. Van de toepassing van een intern vestigingsalternatief in hoofde van verzoekende partijen is *in casu* immers geen sprake. De Raad benadrukt te dezen nogmaals dat verzoekende partijen moedwillig leugenachtige verklaringen afleggen over en weigeren een zicht te bieden op hun werkelijke herkomst, verblijfplaats(en), levensloop, achtergrond, (familiale) situatie en problemen. Het is nochtans de taak van verzoekende partijen om hun verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt zowel wat betreft de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus. In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de werkelijke herkomst, verblijfplaats(en) en levensloop van verzoekende partijen, over hun reële achtergrond, (familiale) situatie en problemen en over de vraag of zij, gelet op deze elementen, al dan niet afkomstig zijn uit of kunnen verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoekende partijen zelf menen dat zulk risico in hunner hoofde niet voorhanden is.

4.8. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat eerste verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Eerste verzoekster toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in haren hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4.9. Gelet op het voorgaande, heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten dat in hoofde van tweede verzoekster is voldaan aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 55/5/1, § 2, 2°, heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de initieel aan tweede verzoekster toegekende subsidiaire beschermingsstatus op grond van deze bepaling terecht ingetrokken en dient de intrekking van de status van subsidiaire bescherming van tweede verzoekster te worden bevestigd.

4.10. Verzoekende partijen beroepen zich in het kader van de aangevoerde schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM en van artikel 1 van het Handvest op geen andere gegevens dan de hoger besproken elementen. Derhalve wordt de schending van deze bepalingen, nog daargelaten dat de Raad in deze geen uitspraak doet over enige maatregel tot terugleiding of verwijdering, te dezen enkel onderzocht of verzoekende partijen in aanmerking komen voor de toekenning, respectievelijk het behoud van internationale bescherming en in dit kader geen bijkomend onderzoek doet naar een eventuele schending van de voormelde artikelen, niet op dienstige wijze aangevoerd.

4.11. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X / IV en RvV X / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De eerste verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de eerste verzoekende partij geweigerd.

Artikel 4

De intrekking van de status van subsidiaire bescherming van tweede verzoekende partij wordt bevestigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien januari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT